

106. заседание

Четвъртък, 17 юний 1926 година

(Открито отъ подпредседателя П. Тодоровъ, въ 16 ч. 15 м.)

Председателстваващъ П. Тодоровъ: (Звъни) Г-да! При-
сътствуватъ 93 народни представители.

Обявявамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието сж отсъствували следните народни
представители: Агушевъ Еминъ, Алиевъ Афузъ Садъкъ,
Атанасовъ Никола, Баевъ Христо, Бозвелиевъ Констан-
тинъ, Братановъ Цочо, Василевъ Григоръ, Василевъ Ради,
Влайковъ Тодоръ, Горбановъ Иванъ, Гроздановъ Йорданъ,
Давидовъ д-ръ Ханъмъ Исаковъ, Дановъ Григоръ, Деневъ
Папайотъ, Дяковъ д-ръ Цветанъ, Еминовъ Бекиръ Садъкъ
Мехмедъ, Казасовъ Димо, Караджовъ д-ръ Илия, Кара-
вановъ Петко, Къпчевъ Кънчо, Лазовъ Стоянъ, Лулчевъ
Коста, Маждраковъ Тодоръ, Малиновъ Александъръ, Мар-
ковъ Михо, Марулевъ Йосифъ, Мошановъ Стойчо, Моша-
новъ Никола, Пешковъ Георги, Николовъ Ангелъ, Неновъ
Александъръ, Пенчевъ Петъръ, Петрини Николай, Петро-
вичъ Петъръ, Петровъ Иванъ, Петровъ Койчо, Пехлива-
новъ Костадинъ Колевъ, Поповъ Владимиръ, Пъевъ Георги
Т., Робевъ Йосифъ, Русевъ Иванъ, Савовъ Николай, Сарми-
невъ Костадинъ, Славковъ Христо, Славовъ Йорданъ, Сре-
бърниковъ Никола, Стефановъ Петъръ, Стояновъ Петко,
Стояновъ Станчо, Търпановъ Петко, Фаденхехтъ д-ръ
Йосифъ, Хаджиевъ Никола, Хрелопановъ Иванъ, Шер-
фовъ Ахмедъ Фазълъ и Яламовъ д-ръ Георги)

Бюрогo е разрешило отпущекъ на следните народни
представители:

На г. Върбанъ Николовъ — 1 день;
На г. Иванъ Д. Черневъ — 1 день;
На г. Миланъ Минковъ — 1 день;
На г. Исаа Ангеловъ — 1 день;
На г. Александъръ Пиронковъ — 3 дни;
На г. Георги Живковъ — 1 день;
На г. Петъръ Миновъ — 1 день;
На г. Петко Стояновъ — 2 дни.

За народните представители, които сж се ползували
съ повече отъ 20 дни отпущекъ, ще питамъ Събранието.

Г. Иванъ Ковачевъ моли да му се разреши 1 день
отпущекъ. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Бо-
лшинство, Събранието приема.

Г. Никола Марковъ моли да му се разреши 2 дни от-
пущекъ. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Бо-
лшинство, Събранието приема.

Г. Йорданъ Ангеловъ моли да му се разреши 2 дни
отпущекъ. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Бо-
лшинство, Събранието приема.

Г. Иванъ Симеоновъ моли да му се разреши 1 день
отпущекъ. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Бо-
лшинство, Събранието приема.

Г. Йосифъ Марулевъ моли да му се разреши 1 день
отпущекъ. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Бо-
лшинство, Събранието приема.

Постъпили сж:

Отъ народните представители Иванъ Симеоновъ и
Иванъ Хрелопановъ — предложение за отпущане на-
родна пенсия на Мария Из. Вълнинова отъ гр. София, съ-
пруга на бившия министъръ Иванъ Вълновъ. (Вж. прил.
Т. I, № 145)

Отъ народния представител д-ръ Александъръ Гир-
гиновъ — законопроектъ за отмѣнене на закона за цѣта
на гласоподавателните бюлетени въ изборите за членове
на окръжните съвети и на градеки и селски общински съ-
вети и училищни настоятелства отъ 1924 г. (Вж. прил.
Т. I, № 146) Предложенето е подписано отъ нужното число
народни представители.

Отъ народния представител д-ръ Александъръ Гир-
гиновъ — законодателно предложение за отмѣнене на

алишея трета въ чл. 17 отъ закона за адвокатитѣ. (Вж.
прил. Т. I, № 147)

Ще ви се раздадатъ и ще се поставятъ на дневенъ
редъ.

Пристаиваме къмъ първата точка отъ дневния редъ.

Х. Ниселовъ (р): Г. Председателю! Депозиралъ съмъ
преди две недѣли питане до г. министра на вътрешните
работи. Кога ще ми се отговори?

Министъръ-председателъ А. Липчевъ: Какво има?

Х. Ниселовъ (р): Питамъ, кога ще ми се отговори на
питането за насилията по изборите въ с. Лѣтница?

Министъръ-председателъ А. Липчевъ: Ще Ви отговори.

Л. Кацковъ (д): Г. председателю! Вчера сте ме потър-
сили, за да отговори г. министъръ-председателъ на
моего питане, а азъ случайно не бѣхъ тукъ.

Министъръ-председателъ А. Липчевъ: Готовъ съмъ
да отговоря и сега. Когато питанията сж важни, както
е това въ случая, азъ веднага отговарямъ. Г. Кацковъ!
Кажете си думата.

Председателстваващъ П. Тодоровъ: Има думата на-
родниятъ представител г. Левъ Кацковъ, за да развие
питането си.

Л. Кацковъ (д): (Отъ трибуната) Г. г. народни пред-
ставители! Преди десетина дена въ гр. Кърджалий се
случи единъ инцидентъ, за голѣмо съжаление, по поводъ
на който инцидентъ азъ отправихъ едно питане до г. ми-
нистеръ-председателя, като министъръ на вътрешните
работи и като временно управляющъ Министерството на
правосъдието.

Министъръ-председателъ А. Липчевъ: Министерството
на правосъдието не управлявамъ.

Л. Кацковъ (д): Като управляющъ временно Министер-
ството на финансите. Питането ми сѣщо е и до г. ми-
нистра на правосъдието.

Инцидентътъ се състои въ следното. Между хамбург-
ския търговецъ Антонио Коларо, гръцки подданикъ, и тю-
тонопроизводителното кооперативно сдружение въ Кър-
джалий „Балканъ“ е билъ сключенъ единъ договоръ за
покупко-продажба на около 26.000 кгр. тютюнъ, при усло-
вието, кооперативното сдружение да предаде въ склада
на този хамбургски тютюнотърговецъ въ Пловдивъ кон-
трактувания тютюнъ. Същиятъ търговецъ, следъ като
прегледалъ партията на тютюнового кооперативно сдру-
жение, е намѣрилъ, че не може да закупи количеството
26.000 кгр. и е настоявалъ кооперативното сдружение да
му продаде само 13.500 кгр. тютюнъ — говоря горе-долу.
Обаче Управителниятъ съветъ на кооперативното сдруже-
ние не се е съгласилъ на тази сдѣлка и съ една нотариална
покапа съобщава на тютюнотърговеца, че то държи на
първия договоръ, че то е готово да му продаде при уго-
ворените условия 26.000 кгр. и че не е съгласно да му
продаде само 13.500 кгр. тютюнъ. Вследствие на това се
започва единъ споръ между Антонио Коларо и тютюно-
вого кооперативно сдружение „Балканъ“.

Пълномощниците на Антонио Коларо преди 1 априлъ
1926 г. се обръщатъ до кърджалийския околийски на-

чалникът и искат неговото съдействие, за да могат да си получат онай партида тютюн, която тѣ одобряват, съ други думи само 13.500 кгр. тютюн. Околийският началник е намбрил за добре да вземе ключовете на кооперативния склад. Кооперативното сдружение, след като се е оплакало, че околийският началник, като държи ключа на склада на кооперацията, ще изгнийт и другите тютюни, които сѫ там — а тѣ сѫ въ по-голямо количество, 50—60 хиляди килограма — околийският началник на 1 април бива принуден да повърне ключовете на склада на кооперацията „Балкан“, за да може тѣ да запази свонѣ тютюни. Обаче явява се по-нататък пълномощникът на Антонио Коларо, народният представител г. Петко Найденов, който иска да вземе онова количество тютюн, което неговият опълномощител е одобрил. Появява се тук пакъ единъ споръ, понеже управителят съветъ на кооперацията не разрешава да се дадат ключовете на околийския началник г. Македонски. Околийският началник г. Македонски, въпрѣки това, вика чиновника на кооперацията Любомиръ Василевъ и по насилственъ начинъ му взема ключовете. Любомиръ Василевъ, схващайки, че околийският началник върши едно беззаконие, се обръща къмъ прокурора и иска неговото съдействие. Въ изложението си той казва, че действително между тютюнонѣтърговеца, респективно неговия пълномощникъ, и тютюновото кооперативно сдружение „Балканъ“ е сключена сдѣлка и че пълномощникът на Антонио Коларо, народният представител г. Петко Найденов, иска да му се предадат 13.500 кгр. тютюнъ.

По поводъ на всичко това, прокурорътъ при Кърджалийския окръженъ съдъ г. Аретовъ, въ отговоръ на писмото на околийския началникъ под № 2635, издава единъ видъ едно решение — азъ ще го нарека решение, защото може да има само формата на решение — въ което казва: (Чете) „Предъ видъ на това, че кооперацията „Балканъ“ е редовно продала въпросния 13.500 кгр. тютюнъ на тютюнонѣтърговеца кѣща Коларо, и фактически предала сѣщия тютюнъ на купувача, който го отдѣлилъ, претеглилъ и маркиралъ съ свой печатъ и заключилъ съ свой ключъ въ склада на кооперацията, последната нѣма право да задържа тоя тютюнъ и да препятствува на купувача да си го вдигне, тъй като тя не само не е собственица, но не е и владетелка на казания тютюнъ“. Както виждате, г. г. народни представители, едно разсѣждане на единъ прокуроръ при окръженъ съдъ, който се произнася съ единъ диспозитивъ!

В. Домузчиевъ (пар. л): Чудесенъ прокуроръ; той е за арбитражъ!

Л. Нацовъ (д): Да! (продължава да чете) „Още повече, че купувачътъ е внесълъ въ Българската земеделска банка уговореното капаро отъ 150.000 л. и кредитивъ за останалата сума, стойност на тютюна, срокът на който акредитивъ е продълженъ до 15 юний т. г. Вънъ отъ това Централното управление на Българската земеделска банка съ телеграма № 9240 отъ вчерашна дата е предписала на Кърджалийския клонъ на банката да освободи тютюна.

При това положение, искането на Найденов, пълномощникъ на тютюнонѣтърговеца Коларо, отправено до Васъ, съ заявление вх. № 2928 отъ 1 т. м., да му бъде дадено съдействие за вдигане на тютюна отъ склада, въ който тоя бѣ заключенъ съ ключъ на Коларо, а сега съ Вашъ ключъ — следователно съ ключа на околийския началникъ, единиятъ ключъ държи Коларо, а другиятъ ключъ е на околийския началникъ — „предаденъ на пълномощника му, се явява законно и подлежи на удовлетворение“.

Надавайки едно такова решение г. прокурорътъ при Кърджалийския окръженъ съдъ — решение казвамъ, защото то не може да бъде друго — г. Петко Найденов, който навремето си не е представилъ къмъ преписката и пълномощно, че той е представлявалъ тютюнонѣтърговеца Коларо, а е представилъ пълномощното въ последствие, когато почнаха да хвърчатъ телеграми, се обръща за съдействие вече къмъ съдебната власт.

И съ заявление вх. № 4024 отъ 7 юний 1926 г., г. Петко Найденов, адвокатъ въ Хасково, пълномощникъ на Коларо, моли Кърджалийския данъченъ околийски началникъ да му предаде тютюна, съгласно горното, така да кажа, опредѣление на г. прокурора. И Кърджалийскиятъ данъченъ околийски началникъ съ надписа си казва: (Чете) „Настоящето, ведно съ писмото до околийския на-

чалникъ въ преписъ № 2134 отъ 5 т. м. на прокурора и писмото на околийския началникъ, препращамъ на данъчния окръженъ началникъ, съ уведомление, че съгласно чл. чл. 31 и 69 отъ закона за тютюна не мога да издамъ преносително свидетелство. Подписалъ Янковъ“. За да въздействува г. Найденовъ на г. Янковъ, казалъ му е: „Азъ съмъ правителственъ депутатъ, азъ мога утре да те уволня, но, въ всеки случай, ти ще ми дадешъ това преносително свидетелство, законно или незаконно“. Съобщавамъ Ви този фактъ, понеже г. Янковъ ми се оплаква и ми казва: „Най-после азъ имамъ 32-годишна служба, ако ще ме уволнятъ, ще ме уволнятъ — азъ беззакония не мога да върша“.

Недоволенъ отъ това г. Найденовъ чука на по-горна порта. Той отива да се оплаква вече при окръжния данъченъ началникъ, който е получилъ този надписъ. Окръжниятъ данъченъ началникъ изпраща преписката на г. Тотевъ, неговъ помощникъ, като казва: (Чете) „Г. Тотеву. Възъ основа надписа на прокурора при Кърджалийския окръженъ съдъ и писмото на Кърджалийския околийски началникъ № 2636 отъ 7 октомврий, да се издаде преносително свидетелство, следъ като внесе общинския налогъ“. Съ други думи, окръжниятъ данъченъ началникъ си присвоява право да издава преносително свидетелство за тютюни, които не сѫ въ негова власт и въ негова собственост. Законътъ за тютюна казва, че се издаватъ преносителни свидетелства само отъ тютюнонѣтърговците и отъ общинските управления на преносителя.

Г. г. народни представители! За да се премахне тази, така да се каже, контрабанда на тютюнъ, за да се попречи на едно насилническо вдигане на тоя тютюнъ, намиса се по-нататък и Българската земеделска банка. Българската земеделска банка Кърджалийски клонъ, съ много бърза телеграма до Мاستалийския окръженъ данъченъ началникъ № 555 отъ сѣщата дата, 7 юний т. г., казва: (Чете) „Изнесенниятъ днесъ съ преносително свидетелство, издадено отъ Васъ, 12.237-300 кгр. тютюнъ отъ склада на „Балканъ“ е заложенъ при насъ и, съгласно чл. 5 буква е, чл. 6 т. 2, въ връзка съ чл. 20 отъ закона за банката, не може да се вдигне и отчуждава безъ съгласието на банката. Понеже клонътъ ни не е питалъ, нито е давалъ съгласието си за вдигането му, молимъ бързото нареждане за запазване залога, където и да се намира той“. Данъчниятъ началникъ намира за нуждно да отговори на банката. Виждате, г-да, до какъвъ абсурдъ може да се дойде, когато единъ данъченъ началникъ не си знае службата! Той отговаря така: (Чете) Съобщавамъ Ви, че преносителното свидетелство, предметъ на писмото подъ номеръ, е издадено възъ основа писмото № 2134 отъ 5 юний 1926 г. на прокурора при Кърджалийския окръженъ съдъ и писмото на Кърджалийския околийски началникъ. При това положение, ако банката Ви е претендентка на право върху тютюна, отправете се къмъ респективниятъ мѣста“. (Смѣхъ верѣдъ лѣвицата) Данъчниятъ началникъ така е отговорилъ.

Обаче Земеделската банка прави още едно предупреждение съ следната телеграма: (Чете) „На № 2777 и къмъ № 555. Чл. 31 отъ закона за тютюна посочва кой има право да издава преносително свидетелство, а чл. 69 повелява да се установи съ документъ законното придобиване на тютюна. Само писмото на прокурора и на околийския началникъ не сѫ достатъчно основание за неспазване на тѣзи членове отъ закона. Банката държи на разпореджането си залога“.

Значи банката повтаря, че иска тютюнътъ да бъде въ нейно владение, понеже тя е кредиторъ, и настоява данъчния околийски началникъ г. Генчевъ да изпълни свонѣ функции.

Обаче той отговаря пакъ по единъ много особенъ начинъ. Той казва: (Чете) „Тютюнитъ по преносително свидетелство № 001 серия № 05027 сѫ отправени за търговския складъ на Антонио Коларо въ Пловдивъ. Ако банката ви има законни права за залогъ върху тѣзи тютюни, то за запазване на тѣзи права отнесете се къмъ компетентното мѣсто. Управлението ми е некомпетентно“.

Повторно данъчното околийско управление се обявява не въ положение да осигури залога на Българската земеделска банка, която по закона има привилегии по отношение на вземанията.

В. Домузчиевъ (пар. л): А е компетентенъ да го изпаса пасиал!

Л. Нацовъ (д): Най-после прокурорътъ при Кърджалиския окръженъ съдъ е издалъ едно решение, което е може-би възгъ отъ неговата компетенция. Той е наредилъ до околийския началникъ да изпълни това решение и следваше се околийскиятъ началникъ, изпълнявайки това решение, да отвори склада съ взетия отъ него ключъ, да каже на пълномощника на г. Коларо: „Намърете си хамали, че вдигнете този тютюнъ“. Обаче околийскиятъ началникъ въ своята сервилностъ отива дотамъ, че на 6 т. м. въ недѣли взема своитѣ стражари и ги кара да взематъ на гръбъ тютюнитѣ и да ги натоварятъ на камонитѣ на г. Коларо. Сега, както щете, но това става предъ гражданитѣ и азъ мисля, че то е най-малкото осъдително.

Д. Яневъ (д. сг): Вѣрно ли е това, г. Кацковъ?

Л. Нацовъ (д): Вѣрно е. И за да не бъде обезпокоенъ тютюнитѣ по пати, за да не би г. Петко Найденовъ, като пълномощникъ на Антонио Коларо, да бъде пъккакъ си обезпокояванъ, г. околийскиятъ началникъ е намърилъ за добре да му изпрати единъ ескортъ, да му се дадатъ стражари, които да запазятъ така отнети кооперативенъ тютюнъ, за да може той по единъ най-безопасенъ начинъ да пристигне въ складоветѣ въ Пловдивъ. И при всичкитѣ оплаквания, г. г. народни представители, които прави кооперацията, купувачътъ Антонио Коларо е намърилъ за умѣстно още въ сѣщия моментъ на пристигането на тютюнитѣ да постави върху денковетѣ единъ новъ амбалажъ и да разбърка кооперативния тютюнъ съ свой собственъ, за да не могатъ днесъ и пай-опитнитѣ хора на кооперацията да отдѣлятъ тѣзи тютюни.

По поводъ направенитѣ постѣпки на Земледѣлската банка въ Пловдивъ, прокурорътъ при Пловдивския окръженъ съдъ дава една съвършено противоположна заповѣдъ. Той казва, че тютюнитѣ, вдигнати по този начинъ, сѣ вдигнати по единъ насилственъ начинъ, следователно, тѣзи взети тютюни трѣбва да се запазятъ. Най-после купувачътъ Антонио Коларо, въпрѣки всички негови декларации, че той ималъ акредитивъ, до днесъ, 17 юний, не е изпълнилъ своитѣ задължения даже по договора както той го разбира. По този начинъ централата на Българската земледѣлска банка е принудена да влѣзе отново въ своитѣ права и да иска възвръщане на тютюнитѣ.

Азъ разправихъ накратко тази случка. Намирамъ, че най-виновенъ въ случая е прокурорътъ при Кърджалиския окръженъ съдъ г. Аретовъ. Азъ предполагамъ, че този прокуроръ е единъ солиденъ юристъ и той не може току-така да бъде вкаранъ въ едно такова заблуждение, за да издаде едно такова опредѣление. Допущамъ, имамъ основание да допуснамъ, че той умислено е издалъ едно подобно опредѣление. По какви съображения — не знамъ; но той умислено е издалъ такова опредѣление, както ви го прочетохъ, за да услужи на този или на оный.

Съображенията му азъ нѣма сега да ги кажа, по въ всѣки случай азъ имамъ право да подозирамъ, защото не веднажъ прокурорътъ г. Аретовъ е проявявалъ въ Кърджали вулгарно партизанство. Г. министърътъ на правосѣдието е тукъ и струва ми се ще си спомни следния фактъ. Преди около два месеца г. министърътъ на правосѣдието, намѣри за умѣстно да уволни единъ кандидатъ при Кърджалиския окръженъ съдъ, Найденовъ Дриновъ, по причина, че се осмѣлилъ да изпрати една телеграма до г. Костурковъ, струва ми се, за да го позови по случай пъккакъвъ празникъ. Г. министърътъ е намѣрилъ, че действително този кандидатъ при Кърджалиския окръженъ съдъ билъ партизанинъ и го уволнилъ.

Азъ ще припомня на г. министра на правосѣдието, че г. Аретовъ, който заема едно по-високо положение въ съдебната иерархия, на 11 т. м. присѣствуваше на единъ банкетъ, даденъ въ честъ, ако не се лъжа, на г. Такевъ, въ който банкетъ се разправяше само за партийни работи. Азъ ще обърна вниманието на г. министра, че отъ друга страна г. Аретовъ не веднажъ се е бъркалъ въ чиста партийни работи.

А. Сталийски (д. сг): Това е много казано. Прокурорътъ като Аретовъ е рѣдкостъ. Г. Аретовъ прави честъ на българската магистратура. (Възгласения отъ лѣвицата)

Л. Нацовъ (д): Азъ не отричамъ неговитѣ качества. Азъ ви посочвамъ данни, че г. Аретовъ партизанствува толкова, колкото никой магистратъ не е партизанствувалъ. И азъ цвтарямъ, че на 11 т. м. — нѣма го тукъ

г. Такевъ да потвърди — г. Аретовъ е билъ на единъ банкетъ, където сж се държали политически рѣчи.

Министъръ Ц. Бобошевски: Нека г. Чернооковъ каже какъвъ е г. Аретовъ.

Х. Мирски (д): Може да е най-добриятъ юристъ, но партизанствува.

Л. Нацовъ (д): Азъ не говоря за неговитѣ познания по юриспруденцията; азъ говоря, че той е партизанствувалъ. За да издаде едно такова опредѣление, той обезателно се е ръководилъ само отъ партизански чувства. Това искамъ да кажа. Не казвамъ, че е лошъ юристъ.

Д-ръ А. Гиргиновъ (д): Добъръ тѣхенъ партизанинъ е, щомъ така ревностно го защищаватъ.

Л. Нацовъ (д): Г. г. народни представители! Азъ намирамъ, че тукъ има отговорностъ прокурорътъ при Кърджалиския окръженъ съдъ. Намирамъ сѣщо, че има отговорностъ и полицията, която, най-малко, е извършила една хамалска служба. Намирамъ сѣщо, че има отговорностъ и окръжниятъ данъченъ началникъ г. Генчевъ.

Моля да ми се отговори на въпроситѣ, така както сж формулирани въ питането ми.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Изслушайте ме. Дайте ми питането. Това оригиналътъ ли е? (Посочва въ ржката си единъ листъ)

Л. Нацовъ (д): Не е оригиналътъ.

Г. Чернооковъ (с. д): Нѣщо се съмнявате ли?

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Ще видите защо питамъ.

Г. г. народни представители! Преди всичко за партизанството въ окръга, където е станала тази случка. Азъ питамъ г. Кацковъ: той не е ли доволенъ отъ висшето началство въ този окръгъ досежно партизанлъка? Азъ желая да зная мнението на г. Кацковъ по това. Защото тамъ има висше началство, което може да бъде обвинявано само отъ партизанитъ на Сговора, но нито отъ одного отъ партизанитъ на другитѣ партии. Това е първата констатация.

Д-ръ А. Гиргиновъ (д): Какво е направило това началство тамъ?

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Изслушайте ме докрай, щомъ говорите за партизанлъкъ въ Кърджалиския край.

Д-ръ А. Гиргиновъ (д): За г. Аретовъ, бившъ подпредседателъ на окръжния съдъ въ Пловдивъ, за него говорете.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Имайте търпение. Вие, съвсемъ непартизанствующъ, г. Гиргиновъ. (Веселостъ верѣдъ сговориститѣ)

Х. Манафовъ (д): Това ни е запятътъ на насъ — да партизанствуваме.

Д-ръ А. Гиргиновъ (д): Азъ мога да партизанствувамъ, но Вие и Вашитѣ органи не трѣбва да партизанствувате.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Имайте търпение, г. Гиргиновъ. Азъ ви казвамъ какво партизанство се върши въ Кърджали. Тамъ началството на административната е едно началство, отъ което сж доволни всички партизани на другитѣ партии. Това е фактъ и никой не протестира противъ това.

Сега досежно питането на г. Кацковъ. Вие го чухте, г. г. народни представители, накратко колко то бѣше дълго, а въ сѣщностъ то ще стане много по-дълго, когато г. Кацковъ ще има да се разправи съ г. Аретовъ, който ми е телеграфиралъ, че ще даде г. Кацковъ подъ съдъ.

Въпросът, който ни занимава тук, е така преплетен и от такъв характер, че още напразно ще търсим чрез питане да открием къде е истината.

Да дойдем до действията на полицейските власти. Околийският началник там, Македонски, е уволнен. Но то не е важно. Какво е направил околийският началник? Той е изпълнил, според г. Кацков, една заповед на прокурора. Как може околийският началник да не изпълни една заповед на прокурора?

Д-ръ А. Гиргинов (д): Отде накъде?

Министър-председател А. Ляпчев: Ще я изпълни, той е длъжен да я изпълни.

Д-ръ А. Гиргинов (д): Не е длъжен. Тъмо обратното е вярно, че не е длъжен, че подпада под отговорност въ такъв случай.

Министър-председател А. Ляпчев: Прокурорът е шеф на съдебната полиция, и един административен полицай, когато получи заповед, трябва да я изпълни. (Възгласи от лъвницата)

Председателстващ П. Тодоров: (Звъни) Моля, тишина, г-да.

Министър-председател А. Ляпчев: Аз имам това разбиране, вие може да имате друго.

Д-ръ А. Гиргинов (д): (Възгласява рѣщо. Глъчка)

Д. Янев (д. ср): Оставете г. министър-председател да говори, г. Гиргинев. Вие имате думата.

А. Вълчев (д): А вие имате ли я?

Д. Янев (д. ср): Аз не говоря на Вас, г. Вълчев. (Глъчка)

Председателстващ П. Тодоров: (Звъни) Моля, тишина, г-да.

Л. Кацков (д): (Към Д. Янев) И за тебе ще направя питане. (Смѣхъ върѣдъ лъвницата)

Д. Янев (д. ср): Заповѣдайте, г. Кацков. Можете ли да отречете, че имате участие въ продажбата? Сжигат тютюни, сте некажи и вие да ги продадете.

Л. Кацков (д): И за тебе ще направя питане за камионитѣ.

Д. Янев (д. ср): Готов съм да отговарям.

Председателстващ П. Тодоров: Моля, г-да.

Министър-председател А. Ляпчев: И тъй, г. г. народни представители, както сам г. Кацков заяви, полицията въ случая може да се обвини първо въ това, че тя се е нагърбила на грѣбъ да пренася тютюнитѣ. Азъ такава рѣщо не зная. Второ, че била пратена стража да съпровожда тютюнитѣ. Въ тѣзи мѣстности всѣкога се праща стража да съпровожда тютюнитѣ и не само тѣзи тютюни сж съпровождани. Г. Кацков знае много добре и други случаи, когато е била пращана стража да съпровожда тютюни, и по моя заповѣдъ полицията върши това. И г. Кацков знае защо се върши.

Нѣкой отъ лъвницата: И г. Янев го знае!

Министър-председател А. Ляпчев: Недейте се нахвърля единъ срещу другъ. Полицията не може да се обвинява за това. Тя е длъжна да гарантира съобщенията и го върши. Това е вината на полицията.

Понеже управлявамъ сега Министерството на финанситѣ, да видя дали има питане и до министра на финанситѣ.

С. Костурков (р): Има, за окръжния данъченъ началникъ.

Министър-председател А. Ляпчев: Въ питането е писано: „До г. министър-председатели и министър на

вътрешнитѣ работи и народното здраве“ и после е прибавено рѣкописно: „и управляющъ Министерството на финанситѣ“. Затова питахъ къде е оригиналтѣ. Но макаръ да е писано отгосе, че питането е и до министра на финанситѣ, азъ ще отговоря веднага.

За да може да се изясни въпросътъ, каква заповѣдъ е изпълнилъ данъчниятъ началникъ, трѣбва да се знае кой е билъ въ владение на тютюнитѣ. Самъ г. Кацковъ казва, че единиятъ ключъ ималъ го онзи, който купилъ тютюнитѣ, а другия ключъ ималъ го околийскиятъ началникъ, може би повѣренъ му отъ самия този, който е купилъ тютюнитѣ.

Д-ръ А. Гиргинов (д) и други: Насила е взетъ.

Министър-председател А. Ляпчев: Когато насила се взема рѣщо, ще отидете въ съда.

Н. Славовъ (с. д): Който го взема насила, той ще отиде въ съда.

Министър-председател А. Ляпчев: Не съмъ азъ, който ще мога да реша тоя въпросъ отъ министерската маса отъ София, нито вие тукъ, а ще го решатъ съдитѣ. Овзи, който направилъ престѣпление, отговаря, знаете какъ, Нали сте юристи.

И тъй, полицията въ този случай въ нищо не е виновна. Финансовата властъ за мене също не може да има вина. Остава г. Кацковъ да се справи съ съдебнитѣ власти и съ г. прокурора, който ми заяви, че ще даде г. Кацковъ подъ съдъ за клеветата, защото г. прокурорътъ въ знание на въпроса казва, че има вѣнчкото основание да осъди г. Кацковъ. Какъ ще се решатъ въпросътъ, азъ не зная.

Д-ръ А. Гиргинов (д): За какво ще го съди?

Министър-председател А. Ляпчев: Вие вѣнчки, които слушате тукъ г. Кацковъ, ако некате да бѣдете хора строги къмъ съвѣстѣта си, ще разберете едно — че има да провѣрите много рѣща, преди да си кажете думата по поводъ изложението на г. Кацковъ.

Д-ръ А. Гиргинов (д): Най-малко вие сте провѣрили.

Министър-председател А. Ляпчев: Азъ не мога отъ тукъ да провѣрявамъ вѣнчко по тѣзи въпроси, които до биватъ вече характеръ на съдебенъ споръ. Това е то.

Председателстващ П. Тодоров: Има думата г. министърътъ на правосѣдието.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Г. г. народни представители! Питането е отправено и до мене. По него засега мога да дамъ следующия отговоръ.

Още преди да подадатъ питанния г. Нейковъ и г. Кацковъ, постѣли до мене подобно оплакване отъ страна на потрѣбнитѣ, отъ кооперацията. Азъ веднага изпратихъ това тѣхно писмено оплакване до прокурора да ми даде обяснения по обвинението срещу него. До този моментъ не съмъ получилъ неговитѣ обяснения. Не мога да зная какви обяснения ще даде прокурорътъ, помъ ти получа, ще ви дамъ отговоръ, който, вѣрвамъ, ще ви задоволи.

Н. Борисовъ (з): А не като тоя на г. Ляпчевъ.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Следъ като получа обясненията на г. прокурора, проуча работата и се убѣди, че той е излѣзълъ вънъ отъ рамкитѣ на своята компетентностъ, бѣдете увѣрени, че той ще получи заслуженото.

Отъ лъвницата: Така.

Г. Чернооковъ (с. д): Така, а не като Ляпчевъ да бързате.

Министър-председател А. Ляпчев: Хичъ не съмъ бързалъ.

Н. Пѣдаревъ (д. ср): (Къмъ лъвницата) Вие бързате да ви се отговаря, и когато ви се отговори, казвате, че се бързало! По този начинъ ли желаете да се защита единъ министър?

Г. Чернооковъ (с. д): И министърътъ трѣбва да защита народния представител. Той трѣбва да проучи въпроса

сериозно, и тогава да отговори. Ако ти некажи да бъдеш тук, свързва по всичко, то е друго. Ние сме депутати и за форма само не желаем отговори. Личев казва, че уволнил околийския началник, а от друга страна казва, че заподъдът, който бил даден на околийския началник, била законна! Защо уволнява тогава околийския началник? Тук пасреща сериозни ли има когато отговори? Ето, г. Кулев дава пример как трябва да се постъпи с едно питане на народен представител. Назъ похвалявам г. Кулева за това.

Отъ сговориститѣ: Ей-й-й!

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народният представител г. Левъ Кацковъ да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министър-председателя.

Л. Кацковъ (д): Г. г. народни представители! Г. министър-председателя памекна, че азъ имамъ основание да бъда доволенъ отъ шефа на полицията по единъ другъ случай. Действително, азъ трѣбва да подчертая опоза, което забравихъ да кажа — че шефътъ на полицията, който не е нито партизанинъ, е извикалъ този околийски началник и му е казалъ: „Ти вършишъ беззакония. Ела тукъ да се подпишешъ на това заявление, че азъ ти заподъдвамъ да не се занимавашъ съ граждански спорове“. Мене ми се струва, че г. Личевъ знае тази работа.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Не зная това. Зная само, че околийскиятъ началникъ е уволненъ.

Л. Кацковъ (д): Околийскиятъ началникъ да взема ключоветъ на кооперацията, да отвара складоветъ и следъ туй да моли кооперацията: „Елате, ще ви върна ключоветъ“ — смѣтамъ, че въ случая полицията е превинила своята власт и трѣбва да понесе своята отговорност.

Що се отнася до въпроса, че данъчиниятъ началникъ Генчевъ има право да разсждава у кого е владението на тютюна, мисля, че една такава теза не може да се поддържа. Кой е владеецъ и кой е собственикъ на тютюна, това — струва ми се, и г. министърътъ на правосъдието ще се съгласи — е отъ компетенцията само на съда. Данъчиниятъ началникъ не може по никакъвъ начинъ да издава каквито и да сж препоиселни свидетелства. Законътъ не му позволява. Той не може да бъде съучастникъ въ една контрабанда.

Азъ мисля, че за г. министър-председателя не е добре изясненъ въпросътъ и азъ ще го моля да го проучи добре. Ще го моля също да вземе всички бързи и съответни мѣрки, защото, г. г. народни представители, посѣга се върху първата покупо-продажба на една кооперация, а ние ужъ искаме кооперацията да цѣлтятъ!

Повторно моля г. министър-председателя по-внимателно да проучи въпроса.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Съобщавамъ на г. г. народните представители, че е постъпилъ отъ Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве законопроектъ за учредяване на отѣлно общинско стопанско предприятие — електрификацията на Варненската градска община. (Вж. прил. Т. I, № 148)

Пристъпваме къмъ дневния редъ.

Първата точка е трето четене законопроекта за пенсията за изслужено време.

Моля г. докладчикътъ да прочете законопроекта.

Докладчикъ Д. Голевъ (д. ср): (Прочита изцѣло законопроекта, заедно съ поправките и прибавките, приети на второ четене)

Г. г. народни представители! На второ четене тукъ се повдигна въпросъ за минималния размѣръ на пенсията. Минималниятъ размѣръ на пенсията бѣше предвиденъ въ законопроекта за наследственитѣ пенсии.

Понемже този въпросъ остана да се реши сега на трето четене, отъ името на комисията предлагамъ да се направи следната прибавка къмъ чл. 16, алинея втора: следъ думитѣ „по-голямъ отъ 5.500 л.“ да се прибавятъ думитѣ „нито по-малкъ отъ 500 л.“

Къмъ чл. 27 се прибавя следната нова алинея: „Цѣлокупната наследствена пенсия не може да бъде по-малка отъ 500 л. месечно“.

Въ първата алинея на чл. 28 е цитиранъ чл. 63. Въмѣсто „чл. 63“, трѣбва да бъде „чл. 62“.

Накрая на втората алинея на чл. 62, дето се говори за цензоветѣ образователенъ и служебенъ, се прибавятъ думитѣ: „по отношение на службитѣ преди въвеждането на шатнитѣ таблици“ и алинеята ще стане така — „на такива при определянето на сумитѣ за последнитѣ шестъ години не се държи смѣтка за образователния и служебенъ цензъ, предвидени въ табличитѣ за заплатитѣ по отношение на службитѣ преди въвеждането на шатнитѣ таблици“.

На чл. 65, който е предложенъ отъ г. Стояновъ, се дава само една по-ясна редакция: (Чете) „Даденитѣ по последната алинея на чл. 14 на закона за пенсията отъ 1921 г. еднократни премии не се събиратъ, доколкото е последвало увеличение въ размѣра на пенсията, безразлично по какъвъ начинъ, следъ отмѣненето на същата алинея съ закона отъ 1924 г., като събранитѣ се повръщатъ“.

Въ последния членъ следъ думитѣ „всички други закони“ се прибавятъ думитѣ „противоречащи нему или“ а въ следующия редъ думитѣ „или противоречаща нему“ се замѣнятъ съ „и“.

И. Черневъ (з): Има още едно измѣнение. Нали въне се съгласихте пенсионеритѣ на 60 годишна възраст да се поддържатъ съ 10% повишение?

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: То се прие.

Докладчикъ Д. Голевъ (д. ср): То се прие на второ четене.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Къмъ чл. 16 въ края на алинея втора се прибавятъ думитѣ: „нито по-малкъ отъ 500 л.“

Къмъ чл. 27 се прибавя друга алинея: „Цѣлокупната наследствена пенсия не може да бъде по-малка отъ 500 л. месечно“.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Гласувайте тѣзи предложениа едно по едно.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Ще положи на гласуване предложениата поотѣлно.

Моля онѣзи, които приематъ къмъ втората алинея на чл. 16 да се прибавятъ думитѣ „нито по-малкъ отъ 500 л.“, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Който приематъ да се прибави нова алинея къмъ чл. 27: „Цѣлокупната наследствена пенсия не може да бъде по-малка отъ 500 л.“, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Има предложение въ чл. 38 да се поправи „62“ въмѣсто „63“. Моля тѣзи, които приематъ тази поправка, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Има предложение накрая на чл. 62 да се прибавятъ думитѣ: „по отношение на службитѣ преди въвеждането на шатнитѣ таблици“. Моля тѣзи, които сж съгласни съ тази поправка, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Има предложение, което също прочетохъ — въ последния членъ следъ думитѣ „всички други законопроекти“, да се прибави „противоречащи нему или“, а въ следующия редъ думитѣ „или противоречаща нему“ да се замѣнятъ съ „и“. Моля, които сж съгласни съ тази поправка, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Предлага се чл. 65, повиятъ, да добие следната по-ясна редакция: (Чете) „Даденитѣ по последната алинея на чл. 14 на закона за пенсията отъ 1921 г. еднократни премии не се събиратъ, доколкото е последвало увеличение въ размѣра на пенсията, безразлично по какъвъ начинъ, следъ отмѣненето на същата алинея съ закона отъ 1924 г., като събранитѣ се повръщатъ“. Моля, които сж съгласни съ тази поправка, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранieto приема.

Направени сж и други две предложения, ще ги прочита.

Има предложение отъ народния представител г. Разсухановъ къмъ чл. 12 да се прибави забележка: (Чете) „Лицата, напавършили 60-годишна възраст въ деня на уволнението, получаватъ пенсия ако сж изслужили 15, респективно 20 години, следъ като напавършатъ 60 години. Ако починатъ преди напавършване 60 години, наследнитѣ имъ получаватъ пенсия съгласно забележката на чл. 11“.

Има думата народниятъ представител г. Петко Разсухановъ.

П. Разсухановъ (д. ср): Началото е смѣното, което е прокарано въ чл. 11. Първоначално въ чл. 11 бѣше пред-

видено да се пенсионира лицата, след като навършат 45-годишна възраст и имат 25-годишна служба, ако са напуснали доброволно или пък след като са навършили 40 години и имат 20-годишна служба ако са уволнени. След това във комисията се измъни така, че след 20, респективно 25-годишна служба, ако лицето няма 40 или съответно 45-годишна възраст, пак да получи пенсия, само че да почне да се ползува от пенсията си след като достигне съответната възраст.

По-нататък във чл. 12 се дава право на лицата, които са служили 15 години и са уволнени по разпореждане или пък са служили 20 години и доброволно напускат, да получат пенсия, само ако са навършили 60-годишна възраст. Не се направи, щото текстыт на този член да се съобрази съвместно на чл. 11, а си остана старият текст, именно, че имат право на пенсия, само ако във деня на уволнението са навършили 60-годишна възраст. И сега, ако се приеме чл. 12 така, ще има едно противоречие между началото, което е прокарано във чл. 11, и началото, което се прокара във чл. 12.

Ето защо, аз моля, за да се съгласува единият член съвместно с другия, да се приеме моето предложение във смисъл: лицата, които имат 15, респективно 20-годишна служба, докато не навършат 60 години, не получават пенсия; щом навършат 60 години, тѣ трѣбва да получават пенсия, така, както ще получават пенсия и ония, които имат 20 и респективно 25-годишна служба, щом като навършат 40 или 45-годишна възраст, макар във деня на напускането да не са имали нужната възраст. Ето защо аз ходатайствам и моля както г. г. народните представители, така и г. министърът да се съгласят, да се приеме предложението, което правя, защото иначе ще изпаднем във противоречие.

Председателстващ П. Тодоров: Има думата г. министър-председателът.

Министър-председател А. Ляпчев: За голѣмо съжаление не мога да се съглася, защото въпросът ще се сведе към това, че едва-ли не ще бъдем задължени да държим на служба хора, които имат вече 60-годишна възраст, но които имат изслужено време по-малко от 15 години. Не мога да се съглася по принцип за всички служби. Знаете, че има служби, при които, като дойде изпълицият ги над 60-годишна възраст, не може да върви службата, напр. стражари и т. н.

П. Разсукианов (д. ст.): Но иначе ето въ какво положение ще изпаднем: тѣзи, които са навършили 15-годишна служба, независимо от това каква длъжност са изпълнявали, когато са се уволнили, ще трѣбва да станат или горски стражари, или пѣдари за един ден само, за да могат да бъдат пенсионираны като навършат 60 години.

Министър-председател А. Ляпчев: Там е работата, че не могат да стават такива, щом са към 60-тѣ години.

Председателстващ П. Тодоров: Който е съгласен съ предложението на г. Разсукианов — чуе мнението на г. министър-председателя — моля, да вдигнат ръка. Мнѣшество, Събранието не приема.

Има предложение от г. Лѣкарски, подписано от нуждното число народни представители, да се приеме към законопроекта новъ последен член съ следущето съдържание: (Чете) „По отношение на учителитѣ въ първоначалнитѣ училища, приложението на настоящия законъ влиза въ сила от 15 септември 1926 г. Уволнитѣ се до тази дата казани учители, ще бъдат пенсионираны по досега действующия законъ за пенсията“.

Има думата г. Лѣкарски.

И. Лѣкарски (д. ст.): Г. г. народни представители! Ако правя това предложение, то е за да отговорим на една справедливост. Учителитѣ въ първоначалнитѣ училища, които са въ четвърта категория, по новия законъ за пенсията ще получат по-малка пенсия, отколкото ако бѣха се уволнили, пенсионираны по досега действующия законъ. И това не се отнася до всички от тѣхъ, а само до онези учители, които имат повече от 30-годишна учителска дейност и при това са навършили 60-годишна възраст. Тѣ не можеха да се уволнят през течение на учебната година, защото, ако сторят това, подлежат на

глоба по закона за народното просвѣщение, понеже не могат да напускат учебната година по срѣдата. От друга страна една голѣма част от тѣхъ, по силата на действующия законъ за народното просвѣщение, за 30-годишна учителска дейност и при навършване 60-годишна възраст, имат право да получат една премия. Ако тѣ се уволнят преждевременно, преди 1—2 месеца, преди свършване на учебната година — след изслужването на която само имат право да получат тази премия — тѣха да я изгубят.

Г. г. народни представители! Тѣзи учители, тѣзи мъченици на учебното дѣло въ България, които от 30 и по-малко години не са напускали учебното поле и пратнитѣ етапи, въ които са изнемогвали, само затова, защото са имали доблестта да останат да учат децата на българскиѣ граждани — а не по единъ или другъ начинъ да зарежат учителското поприще, както мнозина тѣхни другари, за да минат въ по-горни категории — ще останат онеправдани и ще получат по-малко и от онова, което тѣха да получат, ако бѣха пенсионираны по досега действующия законъ. Тѣ са нѣколко стотини учители въ цѣла България от тази категория. Вѣрвамъ, че ние ще можем да намѣрим у насъ морални сили да разрешимъ този въпросъ. Даже ако нѣкои смѣтатъ това за привилегия само за тази категория държавни служители — учителитѣ от IV категория въ първоначалнитѣ училища — Народното събрание пакъ може да има моралния куражъ да даде тази привилегия. И затова правя туй предложение.

Нѣма да пострада фондът, г. министре, а ще се даде една заслужена данъ на тази категория държавни служители — учителитѣ от първоначалнитѣ училища, които имат повече от 30 години дадени на учебното дѣло въ България и са въ една преходна възраст, презъ която не бѣха могли да вършатъ друга работа. Затуй и тази малка пенсия, която бѣха могли да получат, ако я намалимъ, тѣ не ще иматъ възможност да преживѣятъ малко по-сносно. Ето защо апелирамъ и къмъ Васъ, г. министре, да се съгласите съ предложението, което правя.

М. Донсузов (с. д.): Дребна работа е това.

И. Лѣкарски (д. ст.): Въ миналия законъ, г. министре, дадохте такава малка привилегия на учителитѣ.

Председателстващ П. Тодоров: Има думата г. министър-председателът.

Министър-председател А. Ляпчев: Ако е въпросъ за морален куражъ, този куражъ трѣбва да го имаме ние, които ще си навлѣчемъ неприязнеността на тѣзи господа, които не ще бъдат облагодетелствувани и то чрезъ привилегии. Обаче нѣ трѣбва да защитимъ интереситѣ на фонда, значи — интереситѣ на всички останали пенсионери.

Вѣрно е, че по наредбитѣ, които сега създаваме нѣкои пенсионираны вече чиновникѣ трѣбва да получават по-малка пенсия, отколкото са имали досега — има такива случаи. Но затова ние сме постановили въ единъ членъ, че никой нѣма да получи по-малка пенсия, отколкото е получавалъ. Също така е вѣрно, че нѣкои, които тепърва ще се уволнят, ще получават по-малка пенсия, отколкото бѣха получавали ако се уволнятъ преди влизането въ сила на новия законъ за пенсията. И затова, когато се съгласихъ тукъ да се постави единъ минимумъ — че въ никой случай пенсията не може да бъде по-малка от 6.000 л. годишно, или 500 л. месечно — единствениятъ мотивъ, за да оправдая тоя минимумъ бѣше този — да гарантираме, никой пенсионеръ да не получава пенсия поне подъ този минимумъ. Иначе нѣма оправдание въ единъ законъ за пенсията да се предвижда минимумъ.

Така че, ако нѣкои от тѣзи господа, за които пледира г. Лѣкарски, попадат подъ 500-тѣ лева, тѣ пакъ нѣма да получават пенсия по-малка от 500 л., защото минимумътъ е 500 л. Азъ смѣтамъ, че друго разрешение на въпроса не може да се даде и не мога да се съглася съ предложението на г. Лѣкарски, въ този смисълъ, както той предлага — като се даде, по единъ или други причини, една привилегия на тѣзи хора.

Г. Пенчев (с. д.): Работата е малко по-друго яче: що си дадат оставитѣ още сега.

Председателстващ П. Тодоров: Който е съгласен съ предложението на г. Лѣкарски, моля, да вдигнат ръка. Мнѣшество, Събранието не приема.

Има още едно последно предложение от г. Любомиръ Стоянчовъ, който предлага въ чл. 17, следъ думитъ „5.500 л. месечно“ да се прибави: „съ изключение на тия инвалиди, които сж загубили 60% и повече работоспособност, които могат да получават и дветъ пенсии безъ ограничение“.

Има думата г. Любомиръ Стоянчовъ.

Л. Стоянчовъ (д. сг): Въ чл. 17 е казано, че едно лице не може да получава две пенсии напълно, или ако получава и дветъ, тѣ не бива да надминаватъ размѣра на максималната пенсия — 5.500 л. И обясниме е защо е постановено това. Съ моето предложение азъ моля да се направи изключение за тѣзи инвалиди, които сж съ загубена работоспособност 60% и повече отъ 60%, т. е. хора слѣпи съ дветъ очи, безъ раце и безъ крака, хора, които не можемъ да ги приравнимъ съ обикновенитъ пенсионери. Ако държавата дава на такъвъ инвалидъ инвалидна пенсия и освенъ това му се слѣдва да получи и пенсия за изслужено време, ние му отнемеме или намаляваме пенсията за изслужено време, по причини, които вече се изясниха. Но за тѣзи хора, които не могатъ сами да петатъ на себе си, а иматъ нужда отъ чужда помощ, може да се направи едно изключение, защото пенсията, която ще бѣде плюсъ, ще е за този човѣкъ, който ще поддържа домакинството, тъй като инвалидитъ не може самъ да се гледа.

За такива хора, азъ мисля, че можемъ да направимъ едно изключение. Нѣма да облагодетелствуваме никого и фондътъ нѣма да пострада много, защото такива хора има десетина души — азъ мога да ги наброя. Това сж хора, които сж служили дълго време, които иматъ право на пенсия за изслужено време. Вѣрно е, че държавата даде 150 милиона лева за подобрене положението на пенсионеритъ, че тя едновременно дава и на инвалидитъ и на другитъ пенсионери, че на единъ и сѣщъ човѣкъ дава и като на инвалидъ и като на пенсионеръ. Защо на единъ такъвъ човѣкъ, комуто сж правени издръжки, да се намалява пенсията наполовина и да му се взема отъ това, което той е внесълъ? Защо за такива хора, слѣпи съ дветъ очи, каквито сръбцаме по улицитъ да вървятъ по двама, да не направимъ това изключение? Касае се за една сума само отъ нѣколко десетки хиляди лева. Моля ви, прочее, да се съгласите да приемете това мое предложение.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Този покрътителенъ случай, който изнесе г. Стоянчовъ, ми припомва една голѣма борба, която се водѣше въ Швейцария преди години, когато тамъ се разискваше въпросътъ за общественитъ застраховки. Спомнямъ си добре, че единъ лѣкарь изгѣзе съ единъ позивъ предъ народа, който трѣбваше чрезъ референдумъ да се произнесе: кой лѣкарь ще има мораленъ куражъ да каже, че дошлиятъ при него за освидетелствуване съ отслабнали сили човѣкъ, действително не заслужава да му се даде отъ общественитъ застраховки? И заключението бѣше, както се изрази тогава и въ референдума, че напътна въ подобни случаи лѣкаритъ, движимъ отъ човѣшко състрадание, ще намѣри, че трѣбва да се помогне. Така е сега и тукъ. Г. Стоянчовъ рисува положението на инвалидитъ съ 60% чеработоспособност; значи тѣзи, които сж съвсемъ негодни за работа. Азъ не държа смѣтка дали тѣ сж много или малко. Спрѣмо тѣзи хора, казва г. Стоянчовъ, които освенъ инвалидната пенсия иматъ право да получаватъ и пенсия за изслужено време, защо да не бждемъ малко по-щедри и да имъ дадемъ право да получаватъ и дветъ пенсии, безъ ограничение. Азъ г. г. народни представители, не мога да поддържамъ това предложение и неговото гласуване оставамъ на вашия мораленъ куражъ.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Г-да! Ще пристѣпимъ къмъ гласуване. Чухте предложението на г. Любомиръ Стоянчовъ. Той предлага къмъ чл. 17 алинея втора да се прибавятъ следнитъ думи: „съ изключение на тия инвалиди, които сж загубили 60% и повече работоспособност, които могат да получаватъ и дветъ пенсии безъ ограничение“.

Който сж съгласни съ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Който приематъ на трето четене законопроекта за пенснитъ за изслужено време, заедно съ всички приети поправки и добавки, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вм. прил. Т. II, № 91)

Пристапваме къмъ втората точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за разрешаване на Бургазката градска община да сключи заемъ.

Докладчикъ Д. Голевъ (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, безъ измѣнение.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Който приематъ на трето четене законопроекта за разрешение на Бургазката градска община да сключи заемъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 92)

Пристапваме къмъ трета точка отъ дневния редъ — докладъ на прошектарната комисия.

Има думата докладчикътъ г. Захари Кръстевъ.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Ще докладвамъ по списъкъ II пореденъ № 430.

Подадена е молба отъ училищното настоятелство на с. Любимецъ, Харманлийска околия, съ която иска да се отстъпи за училищентъ имотъ едно праздно мѣсто отъ 18 декара, наречено „Старо турско гробѣ“, при съседи: училищно стопанство, пѣтъ, зеленчукова градина на Георги Д. Коларовъ и нива на Грудю Димовъ. Това заявление е било изпратено въ Министерството на земледѣлието за мнение и последното се е съгласило да се отстъпи този имотъ на училищното настоятелство въ с. Любимецъ. Въ такава смисълъ е и решението на комисията — да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство описаниятъ въ горнитъ граници имотъ.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Ще пристѣпимъ къмъ гласуване. Който сж съгласни съ решението на прошектарната комисия, да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство въ с. Любимецъ, Харманлийска околия, за училищно стопанство, държавното мѣсто въ сѣщото село, називаемо „Старо-турско-гробѣ“, отъ 18 декара, при съседи: училищно стопанство, пѣтъ, зеленчукова градина на Георги Т. Коларовъ и нива на Грудю Димовъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Ще докладвамъ по списъкъ XVI пореденъ № 51.

Хижестроителниятъ комитетъ при Българското туристическо дружество — клопъ „Осогово“ и Юношеския туристически съюзъ, клопъ „Руенъ“ е подалъ една молба, съ която иска да му се отпусне държавенъ строителенъ материалъ за постройка на хижа на Осогово. Тази молба бѣше докладвана по-рано въ Народното събрание, по-позежъ къмъ преписката нѣмаше мнението на Министерството на земледѣлието, изпрати се за мнение въ последното. Г. министърътъ на земледѣлието се е съгласилъ да се отпуснатъ тѣзи материали безплатно. Въ такъвъ смисълъ е и решението на прошектарната комисия — да се отпусне на комитета да отсѣче безплатно отъ държавнитъ гори дървенъ строителенъ материалъ за постройка на хижа „Руенъ“, въ мѣстността „Плавилото“ подъ върха „Кюнекъ“ въ Осоговския балканъ.

Председателствуващъ П. Тодоровъ: Който сж съгласни съ решението на комисията да се разреши на хижестроителния комитетъ при Българското туристическо дружество — клопъ „Осогово“ и Юношеския туристически съюзъ — клопъ „Руенъ“ — въ гр. Кюстендилъ да отсѣче безплатно отъ държавнитъ исполитни гори при „Черния връхъ“, въ землището на селата Ново-село, Атъ-кория и Червена ябълка, Кюстендилска околия, 30 куб. м. греди и 25 куб. м. дъски по опредѣлени размѣри, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

С. Костурковъ (р): По сѣщия начинъ, както и за Ихтиманъ.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Ще докладвамъ по списъкъ XVII пореденъ № 113.

Подадена е молба отъ Тако Г. Пѣвѣвъ, жителъ на гр. Трънъ въ която той излага следното: (Чете) „Съ молба вх. № 3007 отъ 26 августъ 1920 г., съ приложения — паходящи се къмъ дѣло № 25/1922 г. — преписка № 3 на повѣрената ви канцелария, консахъ отново народна пен-

сия от Народното събрание, понеже през 1913 г. ми се отпусне такава въ размер на 150 л. месечно (публикувано това въ брой 69/1913 г. на „Държавен вестник“ от който се отказвах).

Молбата му е била оставена без последствие. Понеже сега се намира въ крайно мизерно положение, моли да му се отпусне народна пенсия или помощ. Препратихме молбата въ Министерството на финансите. Г. министърът, след като разгледа молбата, съобщава, че предлага на Народното събрание да реши въпроса.

Г. Тако Пъевъ е единственото лице въ Трънския край, който през време на освобождението ни е играло голяма роля за запазването на този край към България. Ние като взехме предъ видъ неговите заслуги и сегашното му крайно мизерно положение, решихме да му се отпусне, понеже е въ много напреднала възраст, еднократна държавна помощ въ размеръ на 50.000 л.

Х. Мирски (д): По новия законъ за пенсията на опълченците и поборниците ще получава ли пенсия?

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. ст): Не.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народниятъ представителъ г. Петъръ Алековъ.

П. Алековъ (с. д): Г. г. народни представители! Азъ намирамъ, че г. докладчикътъ направилъ единъ много кратъкъ докладъ и на васъ не ще бъде ясно какви сж заслугите на този човѣкъ, когато ще дадете, така или иначе, вѣща вѣтъ. Затуй, като човѣкъ, който познава въпроса, азъ искамъ да кажа пѣколко думи.

Следъ освобождението на България, сѣрбитъ изпратили войски и окупирани Трънския край. Този край тѣ сж го владѣли пѣколко месеца. Въ Берлинския конгресъ е станало споръ между руския представителъ Шуваловъ и сѣрбския — Иванъ Ристичъ, къмъ коя държавна, сѣрбската или българската, да се присѣдини този край. Като сж имали властѣта въ рѣцетъ си, сѣрбитъ сж вземали чрезъ околийските началници писмени документи отъ кметоветъ на селата, че населението въ този край желае да бѣде присѣдинено къмъ Сърбия. Тако Пъевъ, който, нека между другото ви кажа, не е отъ партията, на която азъ принадлежа, за да мислите, че искамъ пристрастно да го защищавамъ, е емигриралъ въ София, поставилъ се е начело на движението за запазване на Трънския край въ предѣлитъ на България. Той е отивалъ много често тайно изъ Трънско, събиралъ е подписи отъ самото население — това го знае г. докладчикътъ — като документитъ е скривалъ подъ копирката на конетъ и ги е донасялъ тукъ. На 2—3 пъти е ходилъ въ Санъ-Стефано на свои разноеки, за да снабдява руситъ съ документи отъ самото население. Къмъ приписката има едно писмо отъ професоръ Маринъ Дриновъ, който по онова време тукъ е билъ вице-губернаторъ. Въ това писмо до председателя на Народното събрание той казва: „Като човѣкъ, заемашъ навремето една голяма длъжностъ, която ми позволяваше да познавамъ работата, азъ свидетелствувамъ, че само благодарение на ония документи, които г. Тако Пъевъ можа да даде на графа Шувалова, въ Берлинския конгресъ, каузата на България можа да бѣде снетелена.

И. Николовъ (д. ст): За Трънско.

П. Алековъ (с. д): Да. — Касало се е, дали къмъ България или къмъ Сърбия да бѣде причисленъ Трънскиятъ край.

Г-да! Този човѣкъ има заслуги къмъ България и въ друго отношение. Но и това, което е направилъ, стига, за да му бѣде народътъ признателенъ. И днесъ, когато той е надъ 80 години, когато е единъ живъ трутъ, когато е лишънъ отъ сѣрдцата за просъществувание — паистина, той има деца, но всички сж се задомили, има само едно момиче неженено, за което трѣбва да се грижи — той има нужда отъ чужда помощъ. Азъ свидетелствувамъ предъ васъ, че той човѣкъ е действително въ едно окаяно положение. Поради се е обръщалъ съ молба къмъ Народното събрание за пенсия. Решили сж да оставятъ на министра на финансите, той да опредѣли размѣра на пенсията му. Така или иначе, той е билъ оскѣрбенъ съ начина, по който сж искали да разрешатъ въпроса, съчетъ се е за обиденъ и се е отказалъ отъ отпуснатата му пенсия. Днесъ, обаче, намирайки се въ много тежко положение, той се обръща къмъ Народното събрание за една помощъ.

В. Домузчиевъ (нар. л): Можете ли да дадете сведения за неговитъ синове?

П. Алековъ (с. д): Мене това не ме интересува. Азъ дължа да ви заявя, че благодарение на факта, дето единъ отъ неговитъ синове е дългогодишенъ народенъ представителъ, той е държалъ на ония скуполни, които всѣки отъ насъ би ималъ, не се е обръщалъ къмъ Народното събрание за помощъ и е останалъ въ положението, въ което се намира днесъ.

Азъ мисля, че не ще има другъ случай, когато една помощъ ще бѣде така заслужена, както въ настоящия случай. Като не се рѣшавамъ да направя предложение за увеличаване на помощта, моля Народното събрание да гласува помощта, която протетариата комисия предлага, и която, по мое сведение, е била гласувана единодушно отъ комисията.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народниятъ представителъ г. Атанасъ Минковъ.

А. Н. Минковъ (р): Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че предложението, което направи протетариата комисия, е обидно за синоветъ на този човѣкъ, за когото г. Алековъ каза, че е заслужилъ много за България. Ако положението на този човѣкъ, достигналъ до една такава възраст, е толкова тежко, че той не може да изкара своята прехрана, азъ се надѣвамъ, че неговитъ синове, единъ отъ които е народенъ представителъ,

П. Алековъ (с. д): Единъ синъ има само.

А. Н. Минковъ (р): Има още единъ синъ, адвокатъ, който е мой съученикъ и който заема доста видно социално положение — ... би трѣбвало да протестира, защото най-напредъ е тѣхенъ дългъ да се грижатъ за своя баща и да не го оставятъ въ такава мизерно положение, та да иска помощъ отъ държавата. Другъ е въпросътъ, ако ние искаме да подчертаемъ неговитъ заслуги съ даването му на народна пенсия. Но да му се дава помощъ, когато той има синове и тая помощъ да се мотивира съ това, че той се намира въ едно мизерно материално положение, това е обидно за тѣхъ. Още повече, г. г. народни представители, че децата сж длъжни, по силата на закона, подъ страхъ на углавно преследване, да се грижатъ за своитъ родители. Ние нѣмаме никакви доказателства, че г. Тако Пъевъ не се е отнесълъ къмъ сѣдницата да иска отъ своитъ деца, единъ отъ които е народенъ представителъ и може да му отдѣля 500—600 л. месечно, да му дадатъ тая помощъ, а ако тѣ не сж състоятелни и ние се убедимъ въ това, тогава да му дадемъ неканата помощъ. Но азъ смѣтамъ, че протетариата комисия, вмѣсто да занимава Народното събрание съ тая молба, най-хубаво бѣше да изпрати заявлението до съответния мировъ сѣдия, който по служба може да иска наказанието на тия синове. А ние само тогава, когато се убедимъ, че тия синове не сж въ състояние да помагатъ на баща си, можемъ да му дадемъ еднократна помощъ. Народното събрание не е мѣсто, където се правятъ благодѣния, когато синоветъ, които иматъ най-много задължения къмъ своя заслужилъ баща, не се грижатъ за него. Азъ мисля, че ние ще поощримъ безгрижното, унищожаваме любовта, която децата трѣбва да иматъ къмъ своитъ родители, когато съ такива помощи ги освобождаваме отъ грижитъ къмъ тѣхнитъ родители. Ние всички говоримъ за запазване на гражданския моралъ, ние всички говоримъ, че трѣбва да се повдигнатъ семейнитъ добродетели, че авторитетътъ на бащата трѣбва да се издигне, а вдругъ съ тая помощъ — не отричамъ заслугитъ на г. Тако Пъевъ, неговото име е записано въ новата история на България, мисля, че той е билъ и народенъ представителъ въ Учредителното събрание — ние създаваме единъ опасенъ прецедентъ, като освобождаваме децата отъ задълженията къмъ тѣхнитъ родители, още повече че въ случая единствениятъ мотивъ, който се налага, не сж неговитъ заслуги, а неговото тежко, мизерно положение.

По тѣзи съображения азъ се противопоставямъ да му се отпусне такава помощъ. Нека г. Тако Пъевъ се отнесе до сѣдницата и чрезъ сѣда да накара своитъ деца да се грижатъ за него. Азъ съжалявамъ, че неговиятъ синъ г. Пъевъ не е тукъ да вземе думата по този въпросъ. Азъ смѣтамъ, че е обидно за него да иска баща му такава помощъ и вѣрвамъ, че тази молба до Народното събрание не ще да е подадена съ съгласието на неговия синъ.

Председателстваващ П. Тодоровъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Дейността на Тако Пъевъ ми е много добре известна. Това, което каза г. Алековъ, е вѣрно, и нѣщо повече даже е вѣрно. Азъ дълги години съмъ билъ въ другъ политически лагеръ отъ онзи, въ който е билъ Тако Пъевъ, но знамъ много добре какъ съ го ценили даже неговитѣ политически противници за тази негова дейностъ. Не мога да сподѣля разбирането на г. Минковъ, защото да се смѣватъ тѣзи две нѣща за мене е най-малко некоректно. Човѣкътъ се е отнесълъ съ една молба до Народното събрание за една помощ. Какви сѫ неговитѣ отношения спрямо неговитѣ синове, за насъ не е важно. При тази негова дейностъ ще бѣде едно оскрѣбление отъ наша страна да се занимаваме съ отношенията му съ неговитѣ синове.

Ето защо, азъ моля да се приеме предложението на комисията да му се даде еднократна помощъ въ размѣръ на 50.000 л.

Председателстваващ П. Тодоровъ: Които сѫ съгласни да се отпусне на Тако П. Пъевъ, отъ гр. Трънъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 50.000 л., моля да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ № 17, пореденъ № 112.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Наследникътъ на покойния Иванъ Златевъ отъ гр. Нова-Загора сѫ подали молба до Народното събрание, въ която заявяватъ, че тѣхниятъ наследодателъ Иванъ Златевъ, като отчетникъ на околийската ливница, вследствие на направената му ревизия, билъ задълженъ съ една сума отъ 140 и нѣколко хиляди лева. Обаче сѫ постановили последниятъ е билъ задълженъ да плаща на държавата лихва върху сумата, за която не се е отчелъ, когато тази ливница е свършено отдѣлно учреждение, нѣма нищо общо съ държавата. Тя е самостоятелна, тя е къмъ черквата. Следователно, ако той е ималъ задължение, това задължение е трѣбвало да бѣде само къмъ черквата. Ето защо, тѣ подаватъ молба и искатъ тази лихва, която той е билъ задълженъ да плаща на държавата, да се опрости.

Ние изпратихме тази молба до Министерството на финансите и последното дава подробно обяснение, че действително тази молба е правилна и основателна. Въз основа на това ние решихме да се опрости лихвата, съ която той е билъ задълженъ върху тази сума въ полза на държавата.

С. Костурковъ (р): Тукъ нѣма посочена сума, за да знаемъ какво ще опрощаваме.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Лихвата по постановлението.

С. Костурковъ (р): Ама да се каже, за да знаемъ каква сума опрощаваме.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Г. Костурковъ! По постановление № 164 отъ 4 октомврий 1922 г.; го е цитирано и се знае каква лихва ще се опрости.

Д. Тодоровъ (д. сг): Знае ли се главницата?

Министър-председател А. Ляпчевъ: Знае се. Тя е около 137—140 хиляди лева. Касае се за опрощаване на лихвата, която по погрѣшка се иска отъ държавата.

Председателстваващ П. Тодоровъ: Които сѫ съгласни да се опрости на наследникътъ на покойния Иванъ Златевъ отъ гр. Нова-Загора дължимитѣ на държавното съкровище лихви върху сумата, за която сѫ постановление № 164 отъ 4 октомврий 1922 г. на Министерството на финансите сѣщиятъ е билъ признатъ за неиздълженъ като бившъ дѣловодителъ на Новозагорската околийска свѣцоливница, моля да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 142.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Окръжниятъ училищенъ инспекторъ въ гр. Шуменъ е подалъ следната молба: (Чете)

„Училищната статистика говори, че голѣмъ брой ученици не посѣждаватъ училището по бедностъ, а още по-то-

лѣмъ — напушатъ по сѣщата причина, обстоятелство, което се дължи на мизерното материално положение на родителитѣ имъ и лошата храна на ученицитѣ.

„Училищната инспекция, въ желанието си да се притече въ помощъ на тѣзи нещастни деца и поне отчасти да облекчи тѣхното положение, отъ четири години вече наредъ организира безплатно детски ученически колонии за слабоенни деца на бедни родители и сираци, останали отъ войната. Последователно се уредиха такива колонии въ петъ пункта въ окръга, вънъ отъ тая въ Висока-Поляна надъ гр. Шуменъ“. По-нататъкъ е казано, че издръжката на тѣзи колонии лежи изключително на самата училищна инспекция, и понеже за направата на тѣзи колонии сѫ тѣхнитѣ удобства и пр. има пужда отъ известни материали, той моли да се отпуснатъ на инспекцията материали да се довършатъ тѣзи колонии, като правятъ едно изчисление, споредъ което сѫ необходими около 400 куб. м. материалъ.

Ние изпратихме тази молба до Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти и последното съ лнемо отъ 22 мартъ т. г. съобщава, че е съгласно да се отпусне безплатно отъ държавната гора „Дешова-планина“ за направа на помѣщение за ученическитѣ колонии въ гр. Шуменъ 400 куб. м. грубъ пглозенетъ строителенъ материалъ за изработване на греди и дъски.

Като имаме предъ видъ всички тѣзи обстоятелства, които се излагатъ въ молбата, комисията, единодушно рѣши да се отпусне на окръжната училищна инспекция въ гр. Шуменъ исканиятъ дървенъ материалъ.

Председателстваващ П. Тодоровъ: Има думата на родниятъ представителъ г. Стоянъ Костурковъ.

С. Костурковъ (р): Г. г. народни представители! Училищната инспекция не може да поддържа ученически колонии. Общинитѣ сѫ, които трѣбва да поддържатъ ученически колонии, а не училищнитѣ инспекции. Училищната инспекция е държавно учреждение. Тя нѣма специални суми за издръжка на ученически колонии.

Х. Мирски (д): Нито има свои имоти.

С. Костурковъ (р): Нито пъкъ има свои имоти. Тѣй щото, азъ мисля, че ще бѣде по-правилно, понеже Шуменската община харчи тѣзи пари, тя субвендира колонитѣ, на общината да се отпусне този материалъ, та тя да направи помѣщенията за ученическитѣ колонии. Откъде пакъде училищната инспекция да строи помѣщения за ученически колонии? Това азъ го не разбирамъ.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Съгласно изложението на училищната инспекция, тя е единствена, която се грижи за организирането и издръжката на ученически колонии. Азъ не знамъ повече отъ това.

С. Костурковъ (р): Слушайте, г. докладчикъ! Ученическитѣ колонии се поддържатъ или отъ общинитѣ, или отъ специалнитѣ дружества „Детски колонии“, или отъ окръжнитѣ постоянни комисии. Така е обикновено. Училищната инспекция не е учреждение, което се занимава съ хазайствени работи. Да се отпусне исканиятъ материалъ или на Шуменската община, или на окръжната постоянна комисия — както се намѣри за добре — но не на окръжната училищна инспекция.

Председателстваващ П. Тодоровъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Разбирамъ мисълта на г. Костурковъ и я сподѣлямъ. Ако исаме да има редъ, би трѣбвало надлежитѣ обществени учреждения да взематъ тази грижа върху себе си, по това дѣло, създаването на ученически колонии, е въ своя зародилъ. Пионеритѣ за създаването на такива колонии сѫ лицата, които сѫ най-близко до пуждитѣ на децата — това сѫ училищнитѣ инспектори. Не само въ Шуменъ, но онзи денъ и въ София празникътъ на детскитѣ колонии бѣше устроенъ пакъ отъ училищнитѣ инспектори. Тѣ ръководиха цялата работа.

С. Костурковъ (р): Панетина, училищнитѣ инспектори сѫ най-заинтересованитѣ работници въ това отношение, но за тая целъ има специални дружества — „Детски колонии“.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Въ изложението, което се прави тукъ отъ шуменския училищен инспекторъ, се казва, че училищната инспекция е, която отъ четири години насамъ събира помощи отъ утра, вечеринки, помощи отъ откъснати лица, помощи отъ общинитъ и издържа колонистъ. Надѣвайки се, че единъ денъ ще се уреди този въпросъ по-правилно, засега, смѣтамъ азъ, за да не се спъва тая работа, нека се даде тая подкрепа на училищната инспекция, която сигурно ще построи тия колонии на нѣкое мѣсто, което не ще да принадлежи ней, а ще принадлежи на общината; значи общината го е дала въ нейно владение. А, ако настѣпятъ времена, когато ще се загрижимъ повече по този въпросъ, ще му дадемъ едно по-правилно разрешение, въ такъвъ смисълъ, въ какъвто говори г. Костурковъ.

В. Домузчиевъ (нар. л): Въ Шуменъ има сега дружество.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Въ всеки случай инспекцията сама иска материала.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Които сж съгласни да се отпуснатъ на шуменския окръженъ училищенъ инспекторъ 400 куб. м. грубъ иглолистенъ дървесенъ строителенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“ за направа помѣщения за ученически колонии, който материалъ да се отсѣче съ работници на общината, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XV пореденъ № 94.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Подадена е молба отъ Константинъ К. Младеновъ отъ с. Бояна, Софийска околия, бившъ служащъ при общинското управление на сѣщото село.

Въ тази молба се излага следното: (Чете) „На 26 априлъ м. г. връщайки се отъ София, където бѣхъ командированъ да заведа мобилизиранитъ войници отъ 44 наборъ, които се призоваваха за тринадѣлно обучение по частитъ имъ, по пътя за къмъ селото настигнахъ помощникъ-кмета и страши-писаря на общината ни. Така вървейки и тримата, къмъ 6 часа сл. пл., близо до погребия редутъ край селото ни, се срещнахме съ едно доста съмнително лице, на възраст около 40—50 години и носещо на гърба си раница, името на което узнахме отъ показаната ми отъ него легитимация. На сѣщата фигурираше името Александъръ Боримечковъ и бѣше передовно завѣрена — безъ подписъ и печатъ отъ полицейската власт“. Този Боримечковъ, както ви е известно, ги е нападналъ и Младеновъ е билъ доста тежко раненъ, вследствие на което се е парализиралъ. Приложилъ е къмъ заявлението, съ което иска помощъ, и медицинско свидетелство.

Комисията реши да му се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л.

В. Домузчиевъ (нар. л): Само той ли е раненъ?

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Другитъ сж убити.

В. Домузчиевъ (нар. л): Значи и убити има.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Да.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народниятъ представителъ г. Григоръ Реджовъ.

Г. Реджовъ (д. сг): Г. г. народни представители! Както чухте отъ г. докладчика, г. Младеновъ е раненъ отъ известния злодей Александъръ Боримечковъ. Отъ удостоверението, което му е издадено отъ болницата и което е приложено къмъ неговото заявление, се вижда, че той е парализиранъ и е станалъ живъ трупъ. Близо една година лежи въ болницата и сега е неспособенъ абсолютно за никаква работа. Той е билъ разселенъ въ общината въ с. Бояна. Остава едно дете и жена безъ въкакъвъ имотъ.

Прометарната комисия е решила да му се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л. Но, г. г. народни представители, какво сж 20.000 л. за него, човѣкъ, който завинаги е останалъ неработоспособенъ? Семейството му е лишено отъ въкаква подкрепа, и заради това азъ ще моля почитаемото народно представителство да се съгласи — независимо отъ това, че той е похарчилъ за цѣренето си много по-голяма сума отъ тази — да се увеличи помощта му отъ 20 на 40 хиляди лева.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Много е.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Азъ не бихъ се съгласилъ, на единъ пострадавши, само затуй, че е пострадавши, какъвто е случаятъ съ този човѣкъ, да му се даде помощъ. Но случаятъ тукъ е особенъ. Той е пострадалъ, като служащъ при общината, отъ лице, на което сж искали да превърнатъ саможичността. Тѣй е случаятъ.

Г. Реджовъ (д. сг): Да.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Естествено е, че за такива случаи нѣкаква подкрепа трѣбва да се даде. Ако той бѣше напр. стражаръ, щѣше да получи възнаграждение отъ Министерството на вътрешнитъ работи, въ бюджета на което има предвиденъ кредитъ за такива случаи. Но той, като общински служащъ, не е подведомственъ на Министерството на вътрешнитъ работи и навѣрно затова не му е дадена нѣкаква помощъ отъ тамъ. Въ всеки случай нека се прати преписката въ Министерството на вътрешнитъ работи и ще видимъ какъ ще бѣде разрешенъ въпросътъ. (Къмъ докладчика) Не сто сезирали Министерството на вътрешнитъ работи, нали?

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Не еме.

Г. Реджовъ (д. сг): Г. министре! Да му се отпуснатъ и тия 20.000 л., освенъ оная награда, която се предвижда да получи отъ министерството.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Не може. Отъ две мѣста не може да се взема. Отъ едно мѣсто ще се вземе.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Ще се докладва по списъкъ XVII пореденъ № 111.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Подадена е молба отъ настоятелството на Османпазарската околийска библиотека, въ която се казва: (Чете) „На 5 юлий т. г. въ града ни се постави началото на едно културно начинание — положенъ се основниятъ камѣкъ на читалищния домъ и театраленъ салонъ“. Пожеже не ѝ достига материалатъ, за да ги доизкара, нека да ѝ се отпусне 200 куб. м. иглолистенъ материалъ.

Изпратихме тази молба въ Министерството на земледѣлието и последното, като връща преписката съ надписъ съобщава, че е съгласно да се отпусне на настоятелството на Османпазарската околийска библиотека безплатно 200 куб. м. иглолистенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“ за доизкарване постройката на библиотеката. Въ такъвъ смисълъ е взето и решение отъ прометарната комисия, което ви моля да приемете.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Които сж съгласни да се отпусне на настоятелството на околийската библиотека въ гр. Османъ-Пазаръ 200 куб. м. иглолистенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“ за доизкарване постройката на библиотеката въ сѣщия градъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XVIII пореденъ № 72.

Моля докладчика г. Христо Статевъ да докладва.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л): Г. г. народни представители! Манолъ Стефановъ, бившъ народенъ представителъ и бившъ дългогодишенъ служащъ по съдебното ведомство, а впоследствие висшъ чиновникъ въ дипломатическото ведомство, е подалъ молба до Народното събрание, съ която иска обезщетение за вещитъ му, изброени въ неговата молба, които сж оценени на повече отъ 40—50 и нагоре хиляди лева, задигнати отъ френскитъ окупационни войски следъ примирението. Независимо отъ това, Манолъ Стефановъ дава доказателства за заслугитъ, които е ималъ, като чиновникъ, и иска отъ Народното събрание една еднократна помощъ.

Комисията, като взема предъ видъ основанията за тия искания, преди да вземе своето решение, отправи молбата на г. Манолъ Стефановъ до Министерството на финанситъ, което отговаря, че предостави на Народното събрание да разреши въпроса.

Комисията реши да се отпусне на Манолъ Стефановъ отъ гр. София, еднократна държавна помощ въ размѣръ 20.000 л. и моли Народното събрание да се съгласи да му се отпусне тази помощъ.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Които сж съгласни да се отпусне на Манолъ Стефановъ отъ гр. София, еднократна държавна помощ въ размѣръ 20.000 л., моли, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събрането приема.

Ще се докладва по сѣщия списѣкъ XVIII пореденъ № 74.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Настоятелството на читалище „Развитие“ и управителниятъ съветъ на Земледѣлското спестовно-заемно дружество „Съгласие“ въ с. Бръгово, Борисовградска околия, сж поискали отъ Народното събрание да имъ се отпуснатъ 150 куб. м. дървенъ строителенъ материалъ за доизкарване на започнатото читалище.

Тая молба е била изпратена до респективното министерство, което дава съгласието си, да се отпусне исканиятъ 150 куб. м. дървенъ материалъ.

Комисията, обаче, реши да се отпусне на настоятелството на читалище „Развитие“ и на управителния съветъ на Земледѣлското спестовно-заемно дружество „Съгласие“ въ с. Бръгово, Борисовградска околия, 100 куб. м. грубъ иглолистенъ строителенъ материалъ, като смѣта, че този материалъ е достатъченъ за нуждитъ, за които се иска отъ туй читалище.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Които сж съгласни да се отпусне даромъ на настоятелството на читалище „Развитие“ и на управителния съветъ на Земледѣлското спестовно-заемно дружество „Съгласие“, въ с. Бръгово, Борисовградска околия, 100 куб. м. грубъ иглолистенъ строителенъ материалъ отъ държавната гора „Генова-планина“, моли, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събрането приема.

Ще се докладва по сѣщия списѣкъ XVIII пореденъ № 75.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Боню Икономовъ отъ гр. София, пострадалъ отъ атентата въ черквата „Св. Недѣля“, моли да му се отпусне еднократна държавна помощъ, за да продължи лѣкуването си, тъй като, когато Народното събрание обсъждаше този въпросъ, за помощитъ, той е билъ въ онака категория ранени, които сравнително сж получили най-малко.

В. Домузчиевъ (нар. л.): Колко?

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): 5 или 7 хиляди лева. Впоследствие, обаче, неговото положение се влошава. Въ болницата е билъ подложенъ на операция и му се отрѣзва единиятъ кракъ. Фактически сега той е безпомощенъ и негоденъ абсолютно за никаква работа.

Комисията, като взема предъ видъ документитъ за неговото състояние, които впоследствие сж представени, реши да му се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ 10.000 л.

С. Костурковъ (р): Какви сж документитъ, г. докладчикъ? Казвате че комисията е взела предъ видъ документитъ — кажете какви сж.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Медицинско свидетелство отъ г. професоръ д-ръ Александъръ Станишевъ, който описва подробно състоянието на болния, а така сжщо съобщава и за ампутацията, която му е направена.

С. Костурковъ (р): Добре. Документи за материалното му състояние има ли?

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): За материалното му състояние нѣма никакви документи.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народниятъ представител г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Ако вземамъ думата, вземамъ я само затуй, защото, присѣтствайки въ прошетарната комисия, видѣхъ, че има подадени такива жалби досега може-би 30—40 отъ хора, на които сж отпуснати известни помощи по закона за обезщетяване пострадалитъ отъ атентата въ черквата „Св. Недѣля“ и допълнително искатъ друга помощъ отъ Народното събрание. Начинътъ на отпусчане

тия помощи е опредѣленъ въ самия законъ. Доколкото си спомнямъ, въ единъ членъ къмъ края на този законъ има едно постановление, споредъ което Министерскиятъ съветъ е, който решава тия въпроси, той отпуска тия помощи. Другъ е въпросътъ, ако е била пратена тая преписка по реда въ Министерския съветъ той да даде мнение. Най-напредъ тамъ трѣбва да отиде, защото ние сме делегирали нашето право на Министерския съветъ.

Бждете увѣрени, че ако отпуснемъ сега тази помощъ, следъ туй ще има да се занимаемъ съ много такива молби. Нека Министерскиятъ съветъ провери тия молби, да ги систематизира или да се допълни законътъ въ смисълъ, да се отпусне допълнително кредитъ общо за всички опѣзи, които трѣбва да получатъ допълнително известна помощъ, защото, мисля, въ закона имаше предвиденъ известенъ срокъ, докога трѣбва да се подаватъ такива молби и т. н.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Азъ не си спомнямъ точно въ тая минута какво е постановлението въ закона за обезщетяване пострадалитъ отъ атентата на 16 априлъ въ черквата „Св. Недѣля“. Но, както и да е, той законъ се отнасяше само за разпредѣлението на кредита, който бѣше отпуснатъ за тия помощи.

Д. Кьорчевъ (п. л.) Поименно разпредѣленъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Да, поименно. Съ тоя въпросъ се свърши. Нѣма защо сега Министерскиятъ съветъ да се бърка наново въ тая работа.

Х. Мирски (д): Има такова постановление въ закона.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Нѣма. Този законъ се отнасяше до кредита, който бѣше отпуснатъ тогава и който се свърши вече.

Случаятъ сега е съвсемъ новъ. Азъ обаче сподѣлямъ страха, че въ такива случаи ще се искатъ ще се искатъ и ще се искатъ помощи. Разбира се, държавата подпомага по тя не може да раздава само милостиня, защото тогава не ще се знае къде ще трѣбва да се спре. Ако въ конкретния случай ще трѣбва да се отпусне известна помощъ, то ще трѣбва да се докаже, че действително въпросното лице е не само пострадало отъ атентата, не само че омази помощъ, която му е дадена навреме, не му е стигнала, но да се проучи цѣлниятъ въпросъ — не заради Икономовъ, но за онова, което ще дойде следъ него — да се знае както имотното му състояние, така и неговото положение отъ нещастieto, което го е сполетѣло, при атентата въ черквата и т. н. Защото азъ сподѣлямъ страха на преждеговорившитъ, че действително, ако сега отпуснемъ на този човѣкъ помощъ само заради туй, защото той казва, че не му било достатъчно онова, което му се даде навремето, и само затуй защото лѣкарътъ-хирургъ извършилъ нѣкаква операция надъ него, съ туй ще дадемъ поводъ да се тревожи събѣстътъ на мнозина отъ опѣзи, които сж пострадали въ атентата и сж получили веднажъ помощъ.

Ето защо, съгласенъ съмъ този въпросъ да се разследва, да се види дали действително материалното положение на този човѣкъ и нещастieto, което го е сполетѣло отъ атентата сж такива, че Народното събрание трѣбва да се отнесе къмъ неговото страдание съ допълнителна помощъ.

Х. Мирски (д): Единъ докладчикъ да систематизира всички молби и да се докладватъ отведнажъ.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има и други такива заявления и ако е нужно, Министерскиятъ съветъ ще се занимае съ тѣхъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Нѣма нужда.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Има думата народниятъ представител г. Петъръ Алековъ.

П. Алековъ (с. д.) Г. г. народни представители! Позволете ми съ нѣколко думи да се намѣся, защото познавамъ и човѣка, познавамъ и случая. И ако г. министър-председателъ повѣрва на моитъ думи, мисля, че той ще се съгласи да не се праща въпросътъ никѣде за ново проучване, но сега да се гласува.

Когато се определяха помощите от специални кредити за пострадали от атентата в черквата „Св. Крал“, аз редовно приемствуваш във комисията. На Бою Икономов тогава ние отпуснахме помощ, само за да може да си направи един изкуствен крак. Със сумата, която му отпуснахме, той си е направил изкуствен крак. Комисията смяташе, че с това той вече става горе-долу един човек, способен, за да може като чиновник някъде, като служащ да работи и да си искава прехраната. Но какво излезе? Излезе, че след това той човек дълго време е продължавал да боледува и до този момент още боледува. Аз свидетелствувам, че той е негоден за никаква работа. Той няма никакво имотно състояние. За да не излъжа, мисля, че има една книжка в „Лозенец“, в която живее. Положението на този човек — един много почтен човек — е извънредно трагично.

И аз ще ви съобща един факт. Не зная как ще ви подествва, дали той ще ви трогне, или съдбата на този човек с това ще бъде влошена, но ще ви го кажа. Бою Икономов е един човек, който в цял си живот е бил примър на почтеност, на коректност, на лоялност и който в момента, когато стана атентата в черквата „Св. Крал“, е бил дѣловодител или нещо подобно в партията на Демократическия съюз. В този момент неговият син — чували сте за Икономов разбойникът — ходил из патицата и нападале мирните граждани, бунтувал се срещу държавата, един трагизъм, който също така повлия неговата душа да се отрови и да бъде днес от много страни ударен от съдбата, да бъде в едно свършено безпомощно състояние. Той има и други деца момичета. Не ги познавам венчките, но едно от тях е дохождало при мене да ме моли, когато ще се разглежда това заявление, да се намеси. Аз свидетелствувам, че Бою Икономов няма имотно състояние, той е в мизерия, той е в голяма нужда.

(Председателското място се заема от подпредседателя д-р В. Вазов)

Аз моля Народното събрание да не протака въпроса и да се съгласи да му се отпусне навреме помощта от 20.000 л.

С. Котурков (р): 10.000 л.

П. Аленов (с. д): ... или 10.000 л., колкото е решила комисията — предложение за увеличаване аз не правя — защото, повтарям и потретвам, положението на този човек е много тежко.

Министър-председател А. Ляпчев: След тези изявления на един народен представител, аз няма какво да се формализирам да се изискат пудингът свидетелства за бедност и т. н.

В. Домузчиев (нар. л.): Право е.

Председателстващ д-р В. Вазов: Който е съгласен с решението на комисията, да се отпусне на Бою Икономов, от гр. София, еднократна държавна помощ в размер 10.000 л., моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък XVIII пореден № 77.

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Г-да! Спортният клуб „Левски“ в София се е обърнал към Народното събрание с молба да му се отпуснат 100 куб. м. дървен материал, за да уреди игрището си, което се намира в югоизточната част на „Борисовата градина“, мястото на което е отпуснато от Софийската община. Това игрище клубът с свои средства е успял да пригоди горе-долу за своя спорт, да го загради, обаче, за да може да довърши другите приспособления в игрището, липсват му средства. Понеже не разполага с средства, събръща се към Народното събрание с молба да му се отпуснат безплатно 100 куб. м. дървен материал.

Комисията изпрати молбата на този клуб в Министерството на земеделието, което даде своето съгласие.

Моля, прочее, Народното събрание да се съгласи да се отпуснат на спортния клуб „Левски“ 100 куб. м. дървен материал.

Председателстващ д-р В. Вазов: Който е съгласен с решението на комисията да се отпуснат без-

платно на спортния клуб „Левски“ в гр. София 100 куб. м. дървен материал за постройка на игрището му в същия град, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък XVII пореден № 176.

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Г. г. народни представители! Със постановление № 11936 от 12 юни 1922 г. г. министърът на финансите е начел членовете на комитета за подпомагане войнишките семейства в с. Бистрица, да заплатят солидарно на държавното съкровище сумата 8.667 л., произхождаща от неправилно раздадена помощ на 36 състоятелни войнишки семейства, заедно с глоба-лихва 10% годишно до 1 април 1921 г., а след тази дата по 12%, начиная от 1 юни 1918 г. до окончателното изплащане.

Славка Гешева и наследниците на покойния Гроздан Кръстев, членове на същия комитет, своевременно са обжалвали това постановление на финансовата власт пред съда, който след като провѣрява фактите, напълно ги оправдава. Останалите членове молят сега Народното събрание да им опрости тази сума.

Комисията изпрати прениската в Финансовото министерство за мнение и то, след като е изучило по-подробно въпроса, е дало съгласието си за опрощаването на тази сума.

Комисията, като взе акт от данните по тази прениска, както и от мнението, което дава Министерството на финансите, намира, че трябва да се опрости тази сума и я опрощава.

Министър-председател А. Ляпчев: Щом са оправдани от съда, защо ще ги начитат?

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Защото постановлението е влязло в сила за останалите членове, които не са го обжалвали.

С. Костурков (р): Тя е съборка работа. Правилни са тези удоволствия да помагат на богат хора, пък сега ние да им опрощаваме сумите, с които са ги начели.

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Не е така.

С. Костурков (р): Така излиза.

Д. Тодоров (д. сг.): Припомнете си каква беше тази работа. Недейте приказва така. Проучете въпроса.

Х. Баралиев (с. д): Ако е имало умисъл, пък да бъдат осъдени утаивно.

С. Костурков (р): Аз не познавам никого от тях.

Д. Тодоров (д. сг.): Не познавате работата и гледате като чужди всичко. Ви е черно пред очите.

С. Костурков (р): Това, което слушам, това знам, а вие, ако сте изучили по-рано работата, то е друго.

Д. Тодоров (д. сг.): Аз зная как се раздаваха помощите на войнишките семейства. Недейте само подозира.

С. Костурков (р): И аз зная как се раздаваха — злоупотребяваха се средствата за войнишките семейства. Тъй е. Има хора осъдени на затвор за такива злоупотребления. Искам да бъдем предпазливи, а не че гледамъ черно. Пък, некате да вдигаме ръка при всеки случай! Ама работа!

Министър-председател А. Ляпчев: Да чуемъ определението на съда.

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Г-да, моля внимание да чуете определението на съда от 13 юни 1923 г.

Х. Баралиев (с. д): Кой съд?

Докладчик Х. Статев (нар. л.): Софийският апелативен съд, гражданско отделение. (Чете) „Съдът след съвещание произнесе следното определение:

„Съгласно чл. 24 от закона за финансовата инспекция, актът, с който са констатирани нарушенията, служи за пълно доказателство, докато не се установи и неговата

невърност или неоснователност. Със ревизионния акт, въз основа на който е издадено обжалваното постановление, е констатирано, какво комитетът за подпомагане войнишките семейства въ с. Бистрица, въ чийто състав е влизал наследодателят на апелаторитъ — Грозданъ Кръстевъ — билъ неправилно раздалъ на 36 състоятелни войнишки семейства 8.667 л. за времето отъ 1 януарий 1916 г. до 31 май 1918 г. Въ самия актъ е казано, какво помощитъ сж раздавани съгласно надлежно изготвени, проверени и взиращи раздавателни списъци, но отъ проверката, която е направилъ съставителътъ на акта, намърилъ, че тѣзи помощи сж неправилно раздадени, главно поради материалното състояние на подпомаганитъ семейства, които имали въ връзка съ материалното си състояние доходи, които надминавали следуюмата максимална помощ. Тѣй изразеното въ акта за дохода, обаче, не е констатация на факти, а мнение, на което законодателятъ не дава онака доказателствена стойност, каквато дава на констатацията — чл. 24 отъ закона за финансовата инспекция. Дали доходътъ отъ имотитъ на подпомаганитъ войнишки семейства е надминавалъ дохода, който отнема правото на помощ, не може да се обуслави само отъ количеството на имотитъ, на каквото се е базиралъ изключително съставителътъ на акта, безъ да провери и констатира обработвани ли сж били имотитъ и какъвъ доходъ сж давали. Това последното съставителътъ на акта съвсемъ пренебрѣгналъ въ изказаното отъ него мнение (а не констатация), макаръ че законътъ за подпомагане на нуждающитъ се войнишки семейства има предъ видъ и това обстоятелство.

На края опредѣленото гласи: „Отмѣнява постановлението на министра на финанситъ 11956/12 юний 1922 г. само по отношение на Грозданъ Кръстевъ като освобождава апелаторитъ негови наследници Стоилка, Ивана и Григоръ Грозданови отъ с. Бистрица отъ плащане на присъдена съ същото постановление сума 8.667 л. лихвитъ и глоба върху тая сума. Опредѣлението е окончателно и не подлежи на никакво обжалване“.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Ясно е. Да имъ се опрости.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Които сж съгласни съ решението на прошектарната комисија да се опрости на Иванъ Митровъ, свещеникъ Кръстю Ябленски, Стоиланъ Цвѣтановъ и Янко Котевъ, наестиници на малолѣтнитъ Стоилка и Атанасъ Начови, отъ с. Бистрица, Софийска околия, сумата 8.667 л. заедно съ лихвата имъ — глоба, за която сж начетени по постановление 11956 отъ 12 юний 1922 г. на Министерството на финанситъ, като членове на комитета за подпомагане войнишките семейства въ сѣщото село, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 177.

— **Докладчикъ Х. Статевъ** (нар. л.): Къмъ края на 1919 г. Иванъ Т. Келпековъ, отъ с. Мосомище, Неврокопска околия, е далъ на съседянина си Илия Работовъ да му пасе една крава. Работовъ, заедно съ другия свой добитъкъ приближава границата. Войницитъ граничари, смѣтайки че той иска да ги прехвърли презъ граница, да върши контрабанда, го залавятъ и му съставятъ актъ, по между другото съставятъ актъ и на Иванъ Т. Келпековъ, който си билъ далъ кравата на Работовъ. Митницата постановява да бждатъ глобени солидарно съ 8.000 л.

В. Домузчиевъ (нар. л.): Защо да бжде глобенъ? Защото приближила кравата му границата?

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Какви сж съображенията не знамъ.

Х. Мирски (д): За какво е глобенъ? За контрабанда ли?

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): За контрабанда. Келпековъ не е билъ на границата; той си е далъ кравата на Работовъ.

Х. Мирски (д): Тѣ сж глобени въз основа на чл. 378 отъ закона за митницитъ, който казва, че който участвува прѣко или косвено въ контрабанда се глобява.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Молбата на Келпековъ е препратена въ Министерството на финанситъ, което е

дало съгласието си за опрощаване на тази сума. Комисията усвои това мнение и азъ моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Х. Мирски (д): Докладътъ не е пъленъ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на прошектарната комисија да се опрости на Иванъ Т. Келпековъ отъ с. Мосомище, Неврокопска околия, сумата 8.000 л. — наложената му глоба съ постановление № 66 отъ 16 януарий 1919 г. на Либховската митница за контрабанда на добитъкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ, пореденъ № 178.

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Капитанъ Каранешевъ отъ щаба на 5 пехотенъ Дунавски полкъ, е подалъ молба, въ която излага следното. Въ качеството си на началникъ на 3/17 пограниченъ участъкъ получилъ авансъ за храната на войницитъ въ размѣръ на 10.000 л. Отъ тази сума оправдалъ 7.000 л., а 3.000 л. му останали въ наличностъ. Предъ видъ на това, че ходилъ често по обиколка сумата я държалъ затворена въ едно сандъче въ квартирата си. На 22 септември 1923 г. участъкътъ му е билъ нападатъ отъ около 200—300 души мятежници, отъ които 10—12 души нападатъ квартирата му, въ която е била жена му сама, влизатъ насила въ стаята, взематъ револвера му, ограбватъ негови 5.000 л. и заедно съ тѣхъ и 3.000 л. държавни пари. По този начинъ нападателитъ комунисти-мятежници сж го оцетили съ 8.500 л. плюсъ 3.000 л. държавни пари.

Той е подалъ молба до Народното събрание, съ която иска да му се даде тази сума отъ 8.500 л., а така сѣщо да му се опрости сумата отъ 3.000 л. държавни пари. Обаче комисията намъри, че 8.500 л. не могатъ да му се дадатъ, но 3-тъ хиляди лева държавни пари, които сж ограбени отъ мятежницитъ, могатъ да му се опростятъ.

Х. Баралиевъ (с. д): Има ли доказателство, че тѣзи пари сж били тамъ!

Докладчикъ Х. Статевъ (нар. л.): Комисията преди да вземе решение по този въпросъ изпрати цѣлата преписка въ Министерството на войната. Министерството на войната по надлежния редъ е направило подробна анкета, разпитало е както войницитъ, така и непосредственитъ негови началници. Фактитъ, както се излагатъ отъ капитанъ Каранешевъ, напълно се потвърдяватъ отъ събранный сведения на анкетаторитъ.

Комисията като взема предъ видъ тази анкета на Министерството на войната, намъри че сумата 3.000 л. може да му бжде опростена.

Ето защо моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на прошектарната комисија да се опрости на капитанъ Каранешевъ, отъ щаба на 5 пехотенъ Дунавски полкъ въ гр. Русе, сумата 3.000 л. отпуснатъ му авансъ като на пограниченъ офицеръ за храна на войницитъ, за който авансъ той е признатъ за неиздълженъ съ постановление № 2981/1924 г. на Върховната смѣтна палата (I отдѣление), моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата докладчикътъ г. Тодоръ Кожухаровъ.

Ще се докладва по списъкъ 18, пореденъ № 15.

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпила е молба отъ вдовината на погоринъ народенъ представителъ г. Костадинъ Пѣдаревъ отъ Дупница, г-жа Василка Пѣдарева, въ която излага своето положение и това на нейното семейство, което се състои отъ нея и 5 деца. Отъ представенитъ документи се вижда, че положението на семейството е много тежко, защото то разполага само съ 2 малки къщици въ Дупница, въ едната отъ които живѣе, а отъ другата получава наемъ 12.000 л., върху която къща лежатъ задължения къмъ банката, и рискува да изгуби имота. Поради това стѣпенно положение на семейството, г-жа Пѣдарева моли Народното събрание да ѝ отпусне еднократна помощ.

Комисията е отвесла молбата въ Министерството на финанситъ, което предоставя на самата комисија да опредѣли тази помощ. Комисията реши да ѝ се отпусне еднократна помощ отъ 20.000 л.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Има думата народният представител г. Крумъ Славовъ.

К. Славовъ (с. д): Г. г. народни представители! Решението на комисията да се отпусне еднократна помощ на г-жа Пждарева, погледнато от човешка гледна точка, е основателно и не би трябвало да става въпрос дали да ѝ се отпусне помощ или не. Но менъ ми се струва, че българският парламентъ по пътя, по който е тръгналъ, твърде далечъ ще отиде. Не трябва отблъснати лица да подаватъ такива молби и да се уважаватъ молбитъ имъ, защото покойникътъ оставилъ наследници съ недобро материално положение...

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Гледайте да пооскърбите единъ нашъ колега. Бъдете внимателни.

К. Славовъ (с. д): Недейте ме пресича така, г. председателю. Никого не оскърбявамъ. Азъ искамъ да поставя въпроса принципно. Не съмъ азъ, който, по възгледъ, бихъ се противопоставилъ. Може би г-жа Пждарева има нужда отъ подкрепата на държавата, по като г-жа Пждарева има редица вдовици, чинто мъже или снове повече или по-малко сж заслужили на българската държава въ миналото, а тѣ сега изнемогатъ. Тогава сж единъ законъ по-становете, че на наследниците на покойнитъ по-малки или по-голямъ български общественици...

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Съ единъ копчетенъ случай се занимаваме, г. Славовъ.

К. Славовъ (с. д): Г. председателю! Длъженъ съмъ да протестирамъ по поводъ на Вашето държане.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: И азъ протестирамъ противъ Вашето. Не бива да се оскърбява паметъта на единъ нашъ колега.

К. Славовъ (с. д): Никого не оскърбявамъ. Може би за Васъ е неприятно да се разискватъ тия работи. Съ законъ дайте възможностъ за сжществуване на наследниците на всички повече или по-малко заслужили български дейци, които сж оставили бащи, майки, жени и деца. Ако покойникътъ Х или У е оставилъ на своитъ наследници приходъ 20—25.000 л. отъ здания, колко други пъкъ не сж оставили и такъвъ приходъ. Ако създадемъ този прецедентъ, ще бъде атакувано Народното събрание отъ най-разнообразни молби на български граждани, съ които да искатъ да имъ се отпуснатъ помощи.

Следователно, моето мнение е да поставите въпроса принципно. Ако искате да водите по-широка социална политика, внесете законопроектъ, съ който да постановите да се даде минимумъ възможностъ за сжществуване на бащини, майчини, женитъ и децата на заслужилитъ общественици. Недейте дава поотдѣлно помощи съ огледъ на личността.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Значи нищо не предлагате.

Има думата народниятъ представител г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Г. г. народни представители! Дълга да кажа и азъ моето мнение по въпроса. Азъ съмъ противъ отпускането на помощи затова, защото известенъ гражданинъ следъ смъртта си е оставилъ наследниците си безъ срдѣства. Народното събрание досега е отпуснало помощи на хора, които сж заслужили на държавата. Другъ е въпросътъ ако се дадѣше на г-жа Пждарева еднократна помощ, поради заслугитъ, които покойникътъ Костадинъ Пждаревъ има като общественикъ. При такава мотивировка съгласенъ съмъ да се отпусне помощ на семейството му. Ако му се отпусне помощ само заради това, защото е въ беднотия, този прецедентъ ще бъде съ зони послѣствия. Не бихъ желалъ този Парламентъ да панада въ такава грѣшка. Мотивирайте тази помощ иначе, за да гласуваме.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Димо Кьорчевъ.

Д. Кьорчевъ (нац. л): Г. г. народни представители! Едно отъ главнитъ постановления на конституцията е, че всѣки български гражданинъ има право да подава молба до Народното събрание, а Народното събрание е задължено отъ основния ни законъ да изслушва и разглежда

молбитъ. Ще добавя, че молбитъ могатъ да бъдатъ и устни чрезъ бюрото на Камарата — то да ги записва и докладва — но поради нашия бюрократизъмъ, тѣ сж писмени. Да се отнесе една вдовица до Народното събрание съ молба, това е упражнене на едно право, което изрично е вписано въ нашия основенъ законъ. Народното представителство всѣка сесия си избира прощетарна комисия, която разглежда тѣзи молби и ги докладва. Но не забравяйте никога, че съ молбитъ почти винаги се искатъ помощи и тѣ идатъ въ Народаото събрание, защото пътятъ имъ къмъ другитъ държавни институции е препреченъ по формални причини и по законитъ. Ако една вдовица се обърне за помощъ къмъ общината, където живѣе, или къмъ постоянната комисия, къмъ сжда или къмъ други държавни учреждения, тѣ ще ѝ отговорятъ: закона не позволява това. Народното събрание не разсждава така. И понеже съ молбитъ обикновено се искатъ помощи, тия помощи ще ги преценяваме субективно, по съвѣстъ.

Азъ вземахъ думата, за да възразя на народнитъ представители, които поставятъ въпроса съ тази молба принципно. Това не е наша работа. Народното събрание може да разреши въпроса, като всѣки депутатъ вдигне рѣка по съвѣстъ било за това, че познава лицето лично, било че знае неговитъ заслуги.

Затуй азъ смѣтамъ, че такива възражения не могатъ да се правятъ, че въпросътъ е поставенъ правилно като комисията се е занимавала съ това явление, взела е решение по него и ни го докладва. Всѣки отъ насъ остава да вдигне рѣка по съвѣстъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Другъ не е искалъ думата.

Който приематъ решението на прощетарната комисия да се отпусне на Василка К. Пждарева отъ гр. Дупница, ней и на малолѣтнитъ ѝ деца, останали отъ покойния ѝ съпругъ Костадинъ Пждаревъ, бившъ народенъ представител, еднократна държавна помощ въ размѣръ 20.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ XVIII, пореденъ № 17.

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Постѣпила е молба отъ гимнастическото дружество „Асеновски юнакъ“ въ гр. Станимака, съ която иска да му се отпусне безплатно едно държавно мѣсто отъ около 2.800 кв. м. въ гр. Станимака, което се намира близо до рѣката, срещу военния клубъ — които сж ходили тамъ, ще си го спомнятъ. На това мѣсто има едно прогнито здание, което до преди освободителната война е служило за конякъ, а следъ освобождението въ него се е помѣщавало Станимашкото околийско управление. До сжщата сграда има друга, която служи за затворъ. Мѣстото е праздно и дружеството иска да направи тамъ игрище и гимнастически салонъ.

Това заявление е било изпратено за мнение въ Министерството на земледѣлнето. Г. министъръ Христовъ е далъ следното мнение: (Чете) „Праздното държавно мѣсто, за което се говори въ молбата, се намира на западната частъ на града и е съ пространство 2.846 кв. м. отъ които 2.570 кв. м. незастроено и 276 кв. м. стара сграда. Досега отъ никого не е използвано това мѣсто, съ изключение на сградата, въ която преди 15 години се е помѣщавало Станимашкото околийско управление, но отъ дълги години сжщото се помѣщава въ частно здание, а въ предметната сграда сега се помѣщава пешата стража. До сжщата сграда има съседна друга, която служи за затворъ. Станимашкото околийско управление, което, както споменахъ, досега се помѣщава въ частно здание, въ скоро време ще бъде настанено въ държавно такова, останало отъ емигрантско-грѣкъ, въ което, поради обширността му, може да бъде помѣстена и стражата. Мѣстото за което се говори въ заявлението, не се е използвало досега, нито пъкъ сега се използва, за каквато и да е целъ; въ него се събиратъ децата отъ съседнитъ къщи за играене“.

Комисията като имаше предъ видъ значението на това гимнастическо дружество „Асеновски юнакъ“, което въ миналото е играло голѣма роля за закрепването на българщината въ този градъ, като има предъ видъ и ролята, която то и сега играе, реши да се отстъпи даромъ на това дружество казаното праздно държавно мѣсто.

В. Домузчиевъ (п. л): Въ собственостъ ли се отпуща мѣстото, или само за ползуване, като държавата си запазва собствеността върху него?

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Въ решението на комисията е казано „даромъ“.

В. Домузчиевъ (нар. л): Значи, въ собственост на дружеството. Не бива да стават тия работи. Държавата има нужда отъ такива мѣста. Нека това мѣсто си остане държавно, като се даде временно за използване.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Не може и дума да става за отстъпване на това мѣсто въ собственост на дружеството. Трѣбва да се поправи решението на комисията, защото иначе ще трѣбва да вотираме отстъпването съ законъ на три четения.

В. Домузчиевъ (нар. л): Значи отстъпва се само право-ползуването.

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Тогава комисията моли Народното събрание, да се съгласи и да се отбележи въ дневникътъ, че се отстъпва само за ползуване.

В. Домузчиевъ (нар. л): Отстъпва се ползуването, което ще продължава дотогава, докогато не потребва това мѣсто на държавата. Когато държавата има нужда отъ него, ще си го вземе, безъ дружеството да има право на обезщетение. Дружеството ще построи ли тамъ нѣщо?

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Ще построи гимнастически салонъ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Петко Разсукановъ.

П. Разсукановъ (д. сг): Азъ се присъединявамъ къмъ мнението на г. министър-председателъ и моля да се приеме, че това мѣсто се отстъпва на „Асеновски юнакъ“ само за ползуване, но не тъй, както предлага г. Домузчиевъ: когато държавата има нужда отъ това мѣсто, да си го вземе. Дружеството „Асеновски юнакъ“ ще похарчи повече отъ 200 хиляди лева, които е събрало отъ помощи, игри и т. н. за постройка на модеренъ гимнастически салонъ, който ще служи за физическо възпитание, за заздравяване на младежта и т. н. Това дружество, както каза г. докладчикътъ, играе твърде важна роля въ гр. Станимака. То е играло такава роля и въ миналото, когато тоя градъ бѣше населенъ съ гърци, както и сега играе такава роля, когато тоя градъ е населенъ предимно съ бѣжанци. А то има голѣмо значение.

Затова именно азъ ходатайствувамъ владението на това мѣсто да се отстъпи напълно на дружеството „Асеновски юнакъ“.

С. Костурковъ (р): Не владението, а ползуването, защото държавата утре може да почне да строи околнѣско управление и ще си вземе мѣстото.

Докладчикъ Т. Кожухаровъ (д. сг): Държавата вече е памѣрила здание за околнѣско управление.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Чухте, че г. докладчикътъ видоизмѣни текста на решението на пропештарната комисия.

Тѣзи отъ васъ, които сж съгласни да се отстъпи на станимашкото гимнастическо дружество „Асеновски юнакъ“ за безплатно използване държавното мѣсто, заедно съ сградитъ въ него (незастроено 2570 кв. м. и застроено 276 кв. м.) въ кварталъ № 235, дворищенъ № 1072, въ гр. Станимака, за построяване на гимнастически салонъ и игрище, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

В. Домузчиевъ (нар. л): По закона за имуществата, собствеността и сервитутитъ трѣбва да има срокъ, а така, като че ли даватъ мѣстото за вѣчни времена.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че когато се дава въ ползуване даденъ имотъ на нѣкое учреждение, разбира се, че се дава докогато това учреждение съществува съ предназначенията целъ.

Д. Кьорчевъ (нац. л): Въ частно-правнитъ отношения не,

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Азъ говоря за обществено-правни отношения.

Д. Кьорчевъ (нац. л): Не е така.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Зависен какъ ще го гласуваме тукъ. Ние гласувахме, че се дава въ ползуване на дружество „Асеновски юнакъ“, докогато дружеството съществува.

Министър д-ръ Т. Кулавъ: Това е то.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще се докладва по списѣтъ XVII пореденъ № 165.

Има думата докладчикътъ г. Проданъ Поповъ да докладва.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Жителитъ на селата Хасаново, Карадемиръ, Върбица, Бѣла рѣка, Бѣла-рѣка нова, Бекерли и Софуларъ, Преславска околия, сж поискали отъ Народното събрание да имъ се дадатъ безплатно 600 куб. м. строителенъ материалъ за постройка на мостъ между селата Хасаново и Софуларъ на р. Камчия. Селянитъ сж събрали помежду си 100.000 л. пекатъ да имъ се отпусне този дървенъ материалъ отъ близката държавна гора „Драгоево—Тушевица“. Мостътъ ще бѣде построенъ безплатно отъ проперната дружина, която е замѣнила на самото мѣсто и чака решението на Народното събрание за отпускането на материала, за да почне постройката. Това заявление биде изпратено въ Министерството на земледѣлнето и държавнитъ имоти, което дава съгласието си да имъ се отпусне 400 куб. м. дървенъ материалъ.

Комисията реши да се отпусне безплатно 400 куб. м. дървенъ материалъ на тѣзи села.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сж съгласни съ решението на комисията да се отпусне безплатно на жителитъ на с. с. Хасаново, Карадемиръ, Върбица, Бѣла-рѣка, Бѣла-рѣка-нова, Бекерли и Софуларъ, Преславска околия, 400 куб. м. дървенъ материалъ отъ държавната гора „Драгоево—Тушевица“ за направа на мостъ надъ р. Камчия между с. с. Хасаново и Софуларъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списѣтъ пореденъ № 164.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Жителитъ на с. с. Малко Асеново и Голѣмо-Асеново, Хасковска околия, сж подали заявление до Народното събрание, съ което молятъ да имъ се отстъпи въ владение и ползуване една частъ отъ бившата тѣхна общинска гора, на която държавата презъ 1915 г. е турила рѣка. Тази преписка биде изпратена сѣщо въ Министерството на земледѣлнето и държавнитъ имоти, което я връща съ мнение, че въпросната гора трѣбва да се отстъпи на Малко-Асеново и че молбата на жителитъ на с. Голѣмо-Асеново не може да се удовлетвори, защото тѣ, за да отидатъ въ тая гора, трѣбва да минаватъ презъ с. Малко-Асеново.

Комисията, като има предъ видъ мнението на Министерството на земледѣлнето, което казва, че отстъпването на тази гора ще трѣбва да стане срещу заплащане 1000 л. на декаръ, реши да се отстъпи гората „Дебелата курня“ срещу заплащане по 1000 л. на декаръ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Димо Кьорчевъ.

Д. Кьорчевъ (нац. л): Азъ чухъ, че се отпусна гората срещу заплащане. Това не е работа на Народното събрание. Ние можемъ да даваме помощи, ние можемъ да отстъпваме, но щомъ като правимъ пазартици и сдѣлки, тази работа не можемъ да я обекждаме. Нашата работа е отъ публично-правенъ характеръ, а не да правимъ тукъ сдѣлки. Дайте имъ гората даромъ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. Кьорчевъ възстава противъ решението на комисията, която е решила да се отстъпи въпросната гора на с. Малко-Асеново срещу заплащане по 1000 л. декаръ. Г. Кьорчевъ иска да каже: или трѣбва да се даде съвсемъ безплатно, . . .

Д. Кьорчевъ (нац. л): То е правото.

Министър-председател А. Лячевъ: . . . или трѣбва да откажемъ. Азъ това мнение не мога да сподѣля. Народното събрание, като изслуша доклада, който непременно трѣбва да бѣде съпроводенъ съ мнението на надлежното министерство, решава. Министерството на земледѣлието въ случая опредѣли една цена. Вътъгъ на Народното събрание се състои въ туй, че въмѣсто да се произвежда търгъ — което въ този случай е неудобно — отстъпва гората не безплатно, но по една цена удобна, споредъ която и фискалъ да получи възможното, и дадената община да може да се снабди съ гора. Азъ не виждамъ никаква причина да се спъва единъ такъвъ вотъ на Народното събрание.

А. Христовъ (д. сг): Това е правено много пѣти.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сѣ съгласилъ съ решението на пролетарната комисиѣ да се отстъпи на жителитѣ на с. Малко-Асеново, Хасковска околия, държавната гора „Дебелата-курна“ (Тюрба-курусу) отъ около 150 декара, срещу заплащане по 1000 л. на декаръ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XIV пореденъ № 11.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Запасниятъ поручикъ Иванъ Хр. Филиповъ, инвалидъ, отъ гр. Севлиево, презъ 1921 г. като инвалидъ е билъ освидетелствуванъ отъ медицинската комисиѣ въ гр. Севлиево, която му е опредѣлила неработоспособностъ 90%. Този актъ за освидетелствуване е билъ пратенъ въ Върховния медицински съветъ, който намалилъ опредѣлената му неработоспособностъ на 70%. Недоволенъ отъ това, той обжалвалъ това решение на Върховния медицински съветъ предъ надлежния окръженъ съдъ. До разглеждане на дѣлото му, обаче, се минали две години. Презъ тѣзи две години, когато той е обжалвалъ и чакалъ решението на окръжния съдъ, е следвало да получи една помощ по закона за подпомагане на държавнитѣ служители, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ бр. 164 отъ 21 октомврий 1922 г. Но понеже неговитѣ книжки е пѣмало на лице, той не е можалъ да получи тази помощ. Сега понеже се е изчерпалъ кредитътъ, моля тази помощ да му се отпусне отъ Народното събрание.

Преписката е изпращана въ Финансовото министерство, въ управлението на държавнитѣ дългове, и тѣ сѣ дали мнение, че той следва да получи тази помощ на сума 2.872 л.

По тѣзи съображения, комисията реши да му се отпусне тази помощ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сѣ съгласилъ съ решението на комисията да се отпусне на Иванъ Хр. Филиповъ, инвалидъ отъ гр. Севлиево, еднократна държавна помощ въ размѣръ на 2.872 л., равна на двумесечната му пенсия съ процентнитѣ увеличения, съгласно закона за навѣнбюджетния (върхемѣтенъ) кредитъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XV пореденъ № 53.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Йорданъ Христовъ отъ с. Опака, Поповска околия, е подалъ заявление до Народното събрание, въ което казва, че по заповѣдъ на полковския околийски началникъ, като служителъ при Поповското околийско управление, е билъ изпратенъ да преследва разбойници презъ м. септемврий 1923 г. При преследването на разбойницитѣ се е натъкналъ на самитѣ разбойници и при една престрелка билъ произванъ съ куршумъ въ гърдитѣ, поради което оттогава досега е на лѣчение въ държавна болница. Отъ медицинското свидетелство, което е приложено къмъ преписката, се вижда, че раната му не е още заздравела и кръвотече; а отъ общинското удостоверение № 191 отъ 26 ноемврий 1925 г. се вижда, че той не притежава никакви имоти.

Комисията, като взема предъ видъ, че той е раненъ при преследването на разбойници и че е още на лѣчение въ болница, реши да му се отпусне еднократна държавна помощ въ размѣръ на 15.000 л. Азъ моля това решение на комисията да се приеме.

Председателстващъ П. Тодоровъ: Който сѣ съгласилъ съ решението на комисията да се отпусне на Йорданъ Христовъ отъ с. Опака, Поповска околия, еднократна държавна помощ въ размѣръ на 15.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XVIII пореденъ № 73.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Василь Колевъ отъ гр. Елхово е подалъ заявление до Народното събрание, съ което иска да му се опрости сумата 32.100 л., наложенъ му данѣкъ върху печалби отъ войната. Той е подалъ това заявление само затуй, защото е пропусналъ венчки срокове по обжалването. Когато е било издадено постановление да му наложатъ този данѣкъ, той го е обжалвалъ предъ Върховния административенъ съдъ, обаче неговиятъ адвокатъ, който му писалъ жалбата, не знаелъ какъ да напише заявлението, и поради това последното било оставено безъ послѣствие отъ Административния съдъ. Това се вижда и отъ едно удостоверение, издадено отъ Административния съдъ. Пропушайки венчки срокове за обжалване, нему не е останало нищо друго, освенъ да подаде молба до Народното събрание да му се опрости тази сума.

Преписката е била изпращана въ Финансовото министерство за мнение. Последното я е върнало съ мнение, че тъй като Василь Колевъ притежавалъ имоти и билъ състоятеленъ, то той можелъ да плати тази сума.

Г. г. народни представители! Едно, като докладчикъ и второ, като елховски гражданинъ, азъ ще обясня самата работа, понеже я познавамъ много добре. Презъ м. октомврий или ноемврий 1922 г. предъ този господинъ се явили въ гр. Елхово двама финансови инспектори, и понеже търговцитѣ тамъ сѣ малко и не е имало на кого да съставятъ актъ, а е трѣбвало да съставятъ нѣкой актъ, тѣ сѣ съставили такъвъ на въпросния господинъ.

Х. Мирски (д): Това не може да бѣде сериозно съображение.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): Азъ ще обясня по-нататѣкъ. За тѣзи съставени актове, тѣзи финансови инспектори впоследствие отидоха въ затвора.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. министърътъ на правосѣдието.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Г. г. народни представители! Ако пролетарната комисиѣ е решила да се опрости тази сума, азъ съ това решение не мога да се съглася. Ако погледнемъ да опрощаваме суми, само заради това, че нѣкой пропусналъ срока за обжалването на данѣка върху своитѣ печалби или пъкъ че адвокатътъ му не знаелъ какъ да постъпи, къде ще му излѣзе крайтъ? Амн такива случаи сѣ съ хиляди! Ние не знаемъ по същество дали правилно или не е обложенъ съ данѣкъ. Можемъ ли да влизаме сега въ разглеждане по същество на въпроса? Не можемъ. Така Народното събрание не може да опрощава данѣци. То може да опрощава данѣци само тогава, когато финансовата властъ установи, че не може да се събере данѣкътъ поради неспособностъ на дължника. Само въ такива случаи Народното събрание може да опрощава данѣци — въ нѣкой другъ случай.

Ето защо, азъ моля да не се удовлетвори молбата.

Докладчикъ П. Поповъ (д. сг): За да опровергая думитѣ на г. министра на правосѣдието, азъ ще кажа, че отъ представенитѣ документи се вижда, че Василь Колевъ не е вършилъ никаква търговия, че той е билъ войникъ, на военна служба, и се е уволнилъ презъ 1918 г.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Не можемъ да разглеждаме тѣзи работи.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. Крумъ Славовъ.

К. Славовъ (с. д): Г. г. народни представители! Положението е ясно. Винаги най-напредъ финансовото управление трѣбва да даде мнение, следъ надлежната анкета, че данѣкоплатецътъ не е въ състояние да плати данѣка си и чакъ тогава да се пристъпи къмъ опрощаване на данѣка. И по закона е така.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ние имаме практика: за опрощаване на данѣци Финансовото министерство трѣбва да даде мнение, че е съгласно.

С. Костурковъ (р): Иначе това става по специаленъ списъкъ, който се внася въ Народното събрание.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Въ случая нѣма съгласие отъ страна на Финансовото министерство. Струва

ми се, че не мога да питамъ и Събранието. Но понеже имъ решение на пропетарната комисия, азъ съмъ длъженъ да спазвамъ практиката.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Гласувайте го.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ решението на комисията да се опрости на Василъ Колевъ отъ гр. Елхово сумата 32.100 л., наложенъ му данъкъ върху печалби отъ войната, моли, да вдигнатъ ръка. Менишество, Събранието не приема.

Ще се докладва отъ епископъ VIII, пореденъ № 106.

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): Г. г. народни представители! Съюзътъ на запасните подофицери въ България още на 27 май 1924 г. е сезиралъ Народното събрание съ отпускане 2000 кубически метра дървенъ материалъ отъ най-близката достъпна държавна гора за постройка на домъ-паметникъ, който да символизира подвизитъ на запасния подофицеръ, неговия безпримѣренъ героизмъ и военна доблестъ, които качества той навѣжда и въкога е проявявалъ, когато е билъ повиканъ да защитава интереситъ на отечеството, било отъ външни, било отъ вътрешни врагове.

М. Донсузовъ (с. д): Да се даде 2000 кубически метра дървенъ материалъ!

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): Да.

М. Донсузовъ (с. д): Ще изсѣчемъ горитъ въ цѣла България.

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): За този домъ-паметникъ, г-да, Съюзътъ на запасното подофицерство сега имъ готови 12 милиона лева и е отпуснато мѣсто близо при Овръжната палата. Същевременно съ конкурсъ е изработенъ и плана на този домъ-паметникъ. Подъ терена на този домъ-паметникъ ще има една печатинца, която ще служи на съюза. Въ първия етажъ ще има дюкани, съ които ще се поддържа постройката и ще се изплащатъ дълговетъ, които евентуално може да се направятъ, и същевременно отъ приходитъ на тѣзи дюкани ще се даватъ и суми за благотворителни цели. Въ втория етажъ ще има единъ салонъ, който да побира хиляда човѣка, въ който ще се събиратъ на заседание запаснитъ подофицери и други културно-просвѣтни дружества, които биха пожелали. Въ третия етажъ ще има единъ хотелъ, въ който ще бъдатъ настанявани дошлитъ запасни подофицери въ София по служба или пъкъ на лѣчение. И отгоре на сградата ще има една великолепна кула съ статуи.

Г. г. народни представители! Като имате предъ видъ заслугитъ на запасното подофицерство, целитъ, на които то е служило, единодушното решение на пропетарната комисия и съгласието на г. министъра на земледѣлнето и държавнитъ имоти да се отпусне исканиятъ материалъ, азъ ходатайствувамъ и моля почитаемото Народно събрание да се отпусне исканиятъ дървенъ материалъ въ размѣръ на 2000 кубически метра отъ нѣкоя достъпна държавна гора.

Н. Славовъ (с. д): Колко етажно ще бъде зданието и каква площъ ще заема?

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): На 4 етажъ ще бъде.

Н. Славовъ (с. д): Каква ще бъде квадратурата му?

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): Тия подробности ги пѣмамъ тукъ, обаче азъ ви казахъ, че 12.000.000 л. сж приготвени за постройката.

Н. Славовъ (с. д): Г. председателю, дайте ми думата!

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Имате думата.

Н. Славовъ (с. д): Г. г. народни представители! Нито съмъ строилъ, нито пъкъ съмъ вещь, за да мога да преценя воднага, въ момента, едно здание отъ четири етажъ или три — да бъде четири — колко трѣбва да бъде квадратурата му, за да се може да погълне 2000 кубически метра строителенъ дървенъ материалъ. И само този фактъ като имамъ предъ видъ, азъ си правя своето заключение така: като се получи той материалъ, необходимото количество за постройката ще се употреби, а останалото ще послужи за набавяне на парични срѣдства, необходими за

постройката на зданието. Щомъ като е така, не е този начинътъ, чрезъ тия заобикаляния, да се набавятъ срѣдства за тази постройка. За нуждитъ, за целта, за ползата отъ тази постройка пѣма какво да говоря. Но не е хубава тази практика. И азъ не зная до какво ще отидемъ съ тѣзи молби постоянно за отпусане дървенъ материалъ за каквото и да бъде. Това е вече прекалено много. Всѣкому би направило впечатление, че е извънредно голѣмо количеството 2000 кубически метра строителенъ материалъ за едно триетажно здание. Поне въ такива случаи, ако се отпусна дървенъ материалъ, отпуснато го въ по-малкъ размѣръ, защото всѣки ще каже така: „Народното събрание, цѣлата Камара, цѣлата пропетарна комисия, просто и явно пѣмайки смѣлостъ и морални сили въ себе си да отпусне 2—3—5—10 милиона лева за постройката на такова едно здание, въ този моментъ, при тази криза, заобикаля това положение, като отпуса 2000 кубически метра дървенъ материалъ, за да бъдатъ продадени 1.500-тъ кубически метра и само 500-тъ да бъдатъ употребени за зданието. Ето защо, азъ апелирамъ: щадете вашия престижъ, щадете престижа на Камарата. Ако е необходимо, отпуснете материалъ колкото е нужно за постройката, но не и за продажба. Ако има нужда отъ пари, нека съюзътъ направи своето искане за помощъ. По-хубаво открито, честно и почтено решето този въпросъ.

С. п. Петровъ (д. сг): (Възбужда пѣщо).

Н. Славовъ (с. д): Имайте моралния куражъ да го кажете открито.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Недѣлко Топаловъ.

Н. Топаловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Инициативата, взета отъ Съюза на запасното подофицерство, е повече отъ похвална. Каква задача предстои на подофицерството? Да издигне единъ домъ-паметникъ за ония герои, които сж паднали по бойнитъ поля презъ последнитъ войни. Тамъ, въ този домъ-паметникъ, ще се поставятъ скрижали за ония, които сж загинали за отечеството. По-хубава отъ тази инициатива азъ не зная. Това е по частна инициатива. Самъ съюзътъ е събралъ една голѣма сума, по проектъ е голѣмъ, грандиозенъ, и само по себе си се разбира, че тия срѣдства, събирани по частна инициатива, не могатъ да бъдатъ достатъчни. Съюзътъ, като благотворителна организация, се обръща къмъ Народното събрание, къмъ държавата и иска помощъ. Той не иска тази помощъ за себе си. Съюзътъ иска тази помощъ, за да може да увѣковечи паметта на ония герои, които сж заслужили на България. И азъ не намiramъ думи, съ които да пориная пренебрежението, съ което се отнася г. Славовъ къмъ тази инициатива.

Н. Славовъ (с. д): Не е пренебрежение.

Н. Топаловъ (д. сг): Пренебрежение е. Вие искате държавата да не даде една малка помощъ отъ 2.000 куб. м. дървенъ материалъ. Какво е въ сжщностъ 2.000 куб. м.? То е по-малко отъ 1000 куб. м. готовъ, изработенъ строителенъ материалъ. Какво струва този материалъ на държавата? На държавата той не струва повече отъ 200.000 л. по тарифата. Е добре, държавата ще даде на подофицерската организация за увѣковѣчаване паметта на загиналитъ герои на България тази сума. Въ противъ това ли сте? Кой може да дръзне да се обяви противъ отпускането на такава една помощъ за увѣковѣчаване паметта на тия герои? Азъ не знамъ дали г. Крумъ Славовъ би се обявилъ противъ, ако такава помощъ се дадѣше на нѣкоя кооперация, напримеръ? Днесъ, обаче, азъ считамъ за недостойно да не се подкрепимъ една такава инициатива, която цели увѣковѣчаване паметта на героитъ, паднали за България.

Азъ моля да се гласува решението на комисията за отпускането на този дървенъ материалъ. Съ това ние ще отдадемъ данъ на ония, чията паметъ нека да увѣковѣчи Съюзътъ на запаснитъ подофицери.

Г. Чернооковъ (с. д): Не е голѣмъ героизмъ да вдигашъ само ръка.

Н. Топаловъ (д. сг): Коо е споредъ Васъ героизмъ?

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията да се отпусне безплатно на Съюза на запаснитъ подофицери въ България

две хиляди кубически метра дървеш иглолистен материал от редовните етати на държавните гори, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Ще докладвамъ по списъкъ 17, пореденъ № 149.

Г. г. народни представители! Постъпило е заявление отъ Георги Ангусевъ, свещеникъ Стоянъ п. Георгиевъ, Петъръ Колевъ и Георги Митовъ отъ с. Елешница, Петричка околия, съ което искатъ да имъ се опрости сумата 18.005-80 л., за която сѫ били начислени като членове на комитета за подпомагане на войнишките семейства въ същото село и да имъ се повърне като неправилно събрана.

Презъ време на войната поменатите господа сѫ били членове на комитета за подпомагане войнишките семейства въ с. Елешница. Централниятъ комитетъ за подпомагане на войнишките семейства е отпусналъ на този мѣстнитъ комитетъ вѣнчико 36.250-35 л. Срещу тази сума мѣстниятъ комитетъ се е отчелъ предъ Централния комитетъ по раздавателните списъци съ 18.244-55 л. За останалата неоправдана сума отъ 18.005-80 л. комитетътъ въ последствие е представилъ оправдателните списъци, обаче, пропусналъ срока, въ който е трѣбвало да ги представи. Тѣмъ когато е била раздадена и последната сума, става отстъпленето на нашите войски. Архивата на селото Елешница, което се намира подъ Бѣласица, е била пренесена въ друго село. Въ това време комитетътъ не е могълъ да се отчете съ въпросната сума и понеже пропусналъ срока, Централниятъ комитетъ за подпомагане на войнишките семейства предписва на финансовия началникъ въ гр. Петричъ да прибере тази сума отъ членоветъ на мѣстния комитетъ. И съ бириниши квитанции тази сума е била прибрана. Въ последствие, когато въ Централния комитетъ постъпватъ списъцитъ отъ мѣстния комитетъ, Централниятъ комитетъ предписва на петричкия финансовъ началникъ да не събира тази сума, обаче, той отговорилъ, че тази сума е вече събрана и не може да я върне. Централниятъ комитетъ отправя писмо до лицата, които искатъ да имъ се повърне тази сума, въ което казва, че не е възможно да се повърне тази сума, освенъ ако Народното събрание се съгласи на това.

Като взе предъ видъ обясненията на Централниятъ комитетъ за подпомагане на войнишките семейства по този въпросъ, пропетарната комисия намѣри да уѣдно да се повърне обратно тази сума на гореноменатите лица и взе решение въ следната смисълъ: (Чете) „Опрощава се на Георги Ангусевъ, свещеникъ Стоянъ п. Георгиевъ, Петъръ Колевъ и Георги Митовъ отъ с. Елешница, Петричка околия, сумата 18.005-80 л., за която тѣ, като членове на комитета за подпомагане войнишките семейства въ същото село, сѫ начислени по постановление № 945/1922 г. на Централния комитетъ и имъ се повърне същата, като неправилно събрана“.

Моля народното събрание да одобри това решение на пропетарната комисия.

М. Донсузовъ (с.д): Има ли мнение на Министерството на финансите?

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Има мнение на Централния комитетъ.

С. Костурковъ (р): и **Н. Славовъ** (с.д): Отъ Министерството на финансите има ли мнение?

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Комисията, като взе предъ видъ, че мнението на централния комитетъ е доста основателно, не прати прошенето за мнение отъ Министерството на финансите. Комисията намѣри, че сѫ достатъчни обясненията на Централния комитетъ, какво тѣзи списъци сѫ постъпили.

Н. Славовъ (с.д): Трѣбва да има мнение отъ Министерството на финансите. За повръщане неправилно взети суми има редъ.

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Г. Славовъ! Каква формалностъ искате, когато тия хора, които въ битността си членове на единъ комитетъ за подпомагане на войнишките семейства презъ време на войната, сами бѣжанци, безъ никакво възнаграждение отъ страна на държавата, сѫ служили на войнишките семейства и когато е станало отстъпленето, загубили списъцитъ? Впоследствие тѣ намиратъ тѣзи документи и ги изпращатъ.

Н. Славовъ (с.д): И Финансовото министерство е компетентно да разреши въпроса въ тѣхна полза.

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Азъ мисля, че тази формалностъ е изпълнена. Ето и самите писма на Централния комитетъ. Ако искате, слате да ги прочетете. Самъ азъ отивахъ тамъ и тѣ ми казаха: понеже сме въ ликвидация, Народното събрание е, което трѣбва да се произнесе за връщането на тази сума, която тѣ сѫ внесли.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Като сѫ съгласни съ решението на комисията, тая сума да се опрости . . .

С. Костурковъ (р): Да се повърне.

Г. Шивачевъ (д.сг): Нѣма какво да се прощава.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Най-напредъ що се опрости, а после ще се повърне, защото държавата е събрала тѣзи суми отъ тѣхъ.

Н. Славовъ (с.д): Нѣма какво да се опрощава.

С. Костурковъ (р): Внесли сѫ пари, които не е трѣбвало да внасятъ.

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Тѣ сѫ платили тѣзи суми, понеже били изгубени списъцитъ, обаче, впоследствие тѣзи списъци се намиратъ, тѣ ги изпращатъ въ Централния комитетъ и сега искатъ да имъ се повърнатъ внесените суми като неправилно събрани.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Предлага се решението да се вземе така: „Да имъ се повърне, като неправилно събрана“.

С. Костурковъ (р): Тѣй.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Като сѫ съгласни съ решението на комисията, да се върне на Георги Ангусевъ, свещеникъ Стоянъ п. Георгиевъ, Петъръ Колевъ и Георги Митовъ, отъ с. Елешница, Петричка околия, сумата 18.005-80 л., за която тѣ, като членове на комитета за подпомагане войнишките семейства въ същото село, сѫ начислени по постановление № 945/1922 г. на Централния комитетъ, и т. н. моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Г. Чернокозовъ (с.д): За „и. т. н.“ и азъ гласувамъ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Мене ми е драго, че знаете какво се говори по-нататъкъ, за да не се оплаквате, че ви държа въ неведение.

Ще се докладва отъ същия списъкъ пореденъ № 148.

Докадчикъ А. Маджаровъ (д.сг): Г. г. народни представители! Въ с. Гюешево, Кюстендилска околия, е образуванъ комитетъ, нареченъ „Строителенъ комитетъ на храмъ-мавзолей „Св. Троица“. По инициативата и съ даренията на Стоименъ Ангеловъ Бѣлия се учредилъ този строителенъ комитетъ съ задача да построи храмъ-мавзолей, сграда, която да прибере въ вѣченъ покой непосетените и неоплакани още свещени кости на наши мѣченици, които въ себе-отрицанието си за България отдадоха живота си, и до днесъ, далече отъ близката грижа на майка, почиватъ подъ трѣпсалци и буренясаги гробове. Този паметникъ е направенъ и е предаденъ на Военното министерство, което по-нататъкъ ще се грижи да се прибератъ коститъ на починалите войници, да бѣде украсенъ и т. н.

Обаче, строителниятъ комитетъ, като не е ималъ предъ видъ, че може да остане въ дългъ, когато е строилъ това здание, е задължилъ съ около 200.000 л. И сега селото и комитетътъ, следъ като сѫ събрали вѣнчико, каквото сѫ могли да събератъ като помощъ, останали да дължатъ около 160 хиляди лева. Понеже комитетътъ нѣма възможностъ по-нататъкъ да събира помощи отъ селянитъ, затуй моли Народното събрание да му се отпусне като помощъ една сума отъ 150.000 л., за да може да се довърши мазилката на зданието и храмътъ и така да бѣде предадено на Министерството на войната.

Пропетарната комисия, като взе предъ видъ, че действително село Гюешево е проявило голѣмъ патриотизъмъ и понеже селянитъ нѣматъ възможностъ да събератъ тая сума отъ 150.000 л., следъ като взе и мнението на г. министра на войната, реши да се отпусне на строителния комитетъ на храмъ-мавзолей „Св. Троица“ еднократна помощъ въ размѣръ на 100.000 л.

Прочее, азъ моля Народното събрание да одобри това решение на комисията, защото този паметникъ е на самата граница на нашето отечество и е гордостъ за България.

А. Христовъ (д. ср): Министерътъ на финанситъ даде ли е мнение?

Докладчикъ А. Маджаровъ (д. ср): Заявлението е пращано на военния министъръ, а не на финансовия министъръ.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: По тѣзи преписки министърътъ на финанситъ си казва мнението тукъ; тѣ не се изпращатъ специално въ Министерството на финанситъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Желателно е г. министърътъ на финанситъ да си каже мнението. Такава практика е установена.

С. Костурковъ (р): Щомъ се отнася въпроса за пари, трѣбва да се изпрати въ Министерството на финанситъ, министърътъ да си каже мнението.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Тѣзи преписки не се пращатъ предварително въ Министерството на финанситъ. Министърътъ на финанситъ си казва мнението по тѣхъ тукъ.

С. Костурковъ (р): Пращатъ се.

Докладчикъ А. Маджаровъ (д. ср): Министерътъ на финанситъ може да каже съгласенъ ли е или не е съгласенъ. Но военния министъръ съобщава, че е съгласенъ и моли Народното събрание да разреши този въпросъ — да се отпусне тази помощъ на комитетата, защото и безъ това селото е много претоварено.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Това не е съгласно съ правилника. Не сж изпълнени постановленията на правилника.

М. Донсузовъ (с. д): Това заявление не е докладвано въ комисията, г. Маджаровъ.

Докладчикъ А. Маджаровъ (д. ср): Какъ не е докладвано? Докладвано е.

По-миналата година се докладва такова едно заявление за отпускане голѣма помощъ, но тогава нѣкои се противопоставиха, като казаха, че такива паметници трѣбва да се строятъ отъ Министерството на войната или отъ Министерството на просвѣтата и се остави тогава заявлението безъ послѣдствие.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Нѣма защо да се простираме. Следъ като се пита г. министърътъ на финанситъ, тогава ще се докладва това заявление.

Докладчикъ А. Маджаровъ (д. ср): Министъръ-председателътъ, който замѣства министра на финанситъ, е тукъ, той може да се извика.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Азъ не мога да рикамъ министъръ-председателя.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ XVII пореденъ № 147.

Докладчикъ А. Маджаровъ (д. ср): Постъпило е заявление отъ Гана Г. Шопова отъ гр. София, съ което моли да ѝ се отпусне помощъ като вдовица, съпруга на поборника-опълченецъ Георги Шоповъ и майка на поручикъ Борнеъ Шоповъ и на подпоручикъ Фердо Шоповъ, убити презъ време на войната, който сега е останала безъ сръдства за преживѣване. Тази вдовица, съпруга на поборника-опълченецъ Георги Шоповъ, излага въ заявлението си дейността на нейния мъжъ. Още преди освобождението, като поборникъ той е взелъ участие въ биткитъ при Косово въ 1876 г., отпосле въ 1877—1878 г. на Шипка съ 6. опълченска дружина; презъ 1885 г. — като доброволецъ на Сливница съ 1. полкъ. Вслѣдствие на това си участие въ войнитъ, той се е парализиралъ и цѣли 20 години се е мъчилъ. Богъ му далъ семейство — трима снове и една дъщеря. Синоветъ му порастватъ. Първиятъ, Борисъ, поручикъ въ 16. ловчански полкъ, началникъ на бомбохвъргачна рота, пада убитъ на 14 септември 1916 г. въ Добруджа; вториятъ, Фердо, подпоручикъ, въ 43. полкъ, пада убитъ на 15 юни 1917 г. при завоя на Черна; третиятъ Петъръ, школъкъ, билъ раненъ въ колѣното при Валадая, а сега ста-

жиря безъ сръдства; и Катя — архиварка въ счетоводното отдѣление при Министерството на просвѣщенieto, която поради събрацаване на персонала, е била уволнена. Живѣла е въ една камбурка подъ жилищна комисия, обаче и тамъ е била подиграна, унижена и оскърбена и я изхвърлятъ отъ квартирата. Притиснатата отъ живота, изнемогнала, тя се обръща къмъ Народното събрание да ѝ отпусне една помощъ отъ 50,000 л.

Комисията, като разгледа това заявление, изпрати го по надлежния редъ въ Финансовото министерство за мнение и отъ тамъ съ надписъ отговарятъ, че просителката получава послѣдствена опълченска пенсия отъ покойния ѝ съпругъ въ размѣръ на 150 л. мѣсечно и послѣдствена военнопиналидна пенсия за двата ѝ убити сина 841 л. месечно, или всичко 991 л. и предоставя на Народното събрание, да реши дали да ѝ се отпусне помощъ или не.

Комисията намѣри, че тѣзи две пенсии въ размѣръ на 991 л. сж много недостатъчни при тѣзи старини, които сж налегнали тази жена и при тѣзи нещастия, които тя е преживѣла — погребала е, както ви казахъ, мъжа си и двама синове-герои — и намѣри за умѣтно да реши да ѝ се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10,000 л.

Моето лично мнение, обаче, е, че трѣбва да ѝ се даде една по-голѣма помощъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Копто сж съгласни съ решението на комисията да се отпусне на Гана Г. Шопова отъ гр. София еднократна държавна помощъ въ размѣръ 10,000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ XVII пореденъ № 187.

Има думата докладчикътъ г. Георги Шивачевъ.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (д. ср): Г. г. народни представители! Ивана, Пена, Желю и Златанъ Петрови, отъ с. Горно-Бѣлево, Чирпанска околия, сж подали заявление, съ което молятъ да имъ се опрости погрѣшно наложения имъ данѣкъ и глоба за придобити по безвъзмезденъ начинъ имоти.

Действително, за недекларирани имоти, придобити по наследство, сж съставени две постановления отъ финансовитъ власти, едно отъ № 628 отъ 6 септември 1920 г., другото № 161 отъ 1 августъ 1923 г., за единъ и сѣщъ имотъ, срещу единъ и сѣщи наследници, отъ единъ и сѣщи наследодателъ.

Отъ обясненията, които дава финансовата властъ, се вижда, че действително сумата по постановление № 628 отъ 6 септември 1920 г. е събрана и е представена нуждната квитанция за вноса ѝ. Искане се следъ туй и по второто постановление № 161 отъ 1 августъ 1923 г. да се събере сѣщата сума. Финансовата властъ казва, че действително това постановление е неправилно издадено, но погрѣшката самия кметъ отъ селото, който е далъ неправилно сведения.

Прошетарната комисия намира, че действително трѣбва да се опрости тази сума.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Тѣзи лица не дължатъ нищо.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (д. ср): Пропуспали сж срока да обжалватъ второто постановление предъ надлежната властъ, и следователно, дължатъ сумата по второто постановление и тя не може по другъ начинъ да се опрости освенъ чрезъ Народното събрание.

Прошетарната комисия намѣри, че единъ и сѣщи данѣкъ не може да се иска два пѣти и реши да се опрости исканата сума.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: А Министерството на финанситъ какво мнение дава?

Докладчикъ Г. Шивачевъ (д. ср): Дава мнение да се опрости сумата.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Копто сж съгласни съ решението на прошетарната комисия да се опрости на Ивана, Пена, Желю и Златанъ Петрови отъ с. Горно-Бѣлево, Чирпанска околия, неправилно наложени имъ данѣкъ 537.99 л. и глоба 184.49 л. по постановление № 161/1923 г. на чирпанския околийски финансовъ на-

чалникът за придобит имот по безвъзмезден начин, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък XVII пореден № 189.

Докладчик Г. Шивачев (д. сг): Българското училищно настоятелство в с. Бръзница, Неврокопска околия, е подало заявление, с което моли да му се отстъпи безотплатен ливада в същото село, наричана „Спахина“, от 5 декара, които ще му послужат за образуване училищен фонд, същевременно и за двор на построеното там училищно здание.

Отъ сведенията, които дава Министерството на земеделието, се вижда, че на тая безотплатна ливада сж построени селския параклис и селското народно училище, и понеже тази ливада не се използва абсолютно никак от държавата — тя се използва досега отъ училищното и черковното настоятелство — то намира, че е умѣстно да се отстъпи тая ливада на училищното настоятелство за образуване училищен фонд и за двор на построеното там училищно здание и то безплатно.

Комисията реши да се удовлетвори молбата на това настоятелство и моля Народното събрание да се съгласи.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Който сж съгласен съ решението на прошекарната комисия, да се отстъпи безплатно на българското училищно настоятелство в с. Бръзница, Неврокопска околия, безотплатен ливада в същото село, наричана „Спахина“, от 5 декара, за образуване училищен фонд и за двор на народното първоначално училище, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък XV пореден № 80.

Докладчик Г. Шивачев (д. сг): Българското туристическо дружество „Веслец“ в Браца, клонъ отъ туристическия съюз „Алеко Константинов“, е подало едно заявление, с което моли Народното събрание да му отпусне какъва помощ за постройка на туристически домъ надъ гр. Браца, който е започнат и е вече на привършване.

Къмъ заявлението сж приложени снимки, отъ които се вижда въ какво положение се намира този туристически домъ, а така също и самия планъ. Въ този туристически домъ ще могат да бъдат сложени около 100 легла, които ще служат за отбав, които го посещават. Както знаете, въ гр. Браца всяка година презъ месецъ май отиват много посетители и тѣ често плати не, ами винаги сж били въ тежест на гражданитѣ. Поради това туй туристическо дружество иска да посме за въ бъдеще тази тежест върху себе си и същевременно да дава подслонъ на всички екскурзисти, които посещаватъ Браца и забележителната пещера „Леденицата“. Този туристически домъ е почти на привършване и на 2 августъ трѣбва да бъде готовъ и осветенъ.

Гражданитѣ сж дали своята лепта. Самитѣ членове на младежкото туристическо дружество и на туристическото дружество на възрастнитѣ извършватъ както земеделна работа, така и пренасятъ тухли на ръце отъ града до баира.

Комисията, като взе предъ видъ, че зданието ще струва повече отъ 500—600 хиляди лева и гражданитѣ сж дали, може да се каже, пълната тая сума, намѣри, че нѣма да бъде излишно и държавата, чрезъ Народното събрание, да даде своята макаръ и много скромна, лепта и реши да се отпусне на това туристическо дружество помощъ въ размѣръ на 15.000 л.

Азъ мисля, че Народното събрание не би направило въпросъ въ случая и би гласувало решението на комисията.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Има думата г. министърътъ на народното просвѣщение.

Министър Н. Найденов: Г. г. народни представители! Сумата, безспорно, не е голѣма за целта, за която се иска. Обаче, не е добре да се създаватъ такива прецеденти, когато има специаленъ кредитъ за тая целъ въ бюджета на Министерството на просвѣтата.

Ето защо азъ ходатайствамъ, това заявление да се изпрати въ Министерството на просвѣтата и отъ кредита за физическо възпитание, азъ ще дамъ тази сума за целта.

П. Йолов (д. сг): Все едно е, г. министре.

Докладчик Г. Шивачев (д. сг): Съгласенъ съмъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г-да! Г. докладчикътъ е съгласенъ.

Заявлението ще се изпрати въ Министерството на народното просвѣщение за отпусане отъ него исканата помощ отъ кредита за физическо възпитание.

Приетъваме къмъ следующата точка отъ дневния редъ, а именно, второ четене законопроекта за уреждане недвижимата собственостъ въ новитѣ земи — продължение разгледаната.

Моля г. докладчика да докладва.

Докладчик Н. Бурмов (д. сг): Г. г. народни представители! Комисията въ заседанието си тази сутринъ даде следната редакция на § 1 отъ законопроекта: (Чете)

„§ 1. Чл. 10 се изменя така:

„Покупко-продажба на недвижими имоти, които не надминаватъ повече отъ 50 декари обработваема земя съ къща, или 15 декари обработваема земя съ къщи и дюкани, извършени до 27 юлий 1921 г. и неоформени дотогава съ нотариални актове между съшитѣ страни, се считатъ действителни отъ дѣна на сключванетоъ имъ, ако купувачътъ е влязалъ въ владение и ако има едно отъ следнитѣ доказателства: частенъ продавателенъ актъ, писменъ или устенъ договоръ или други каквито и да е доказателства.

„Ако, обаче, купувачътъ не е могълъ да влѣзе въ владение на имота по писменото нареждане на държавната власт, съдѣлата се счита за действителна, ако купувачътъ има за покупката отъ турчинъ (българецъ) частенъ писменъ актъ съ достоверна дата, съгласно съ чл. 392 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство и е платилъ покупната цена.

„Ако продажбата надминава посоченитѣ по-горе количества, повечето се отчуждава по цена, която имотътъ е ималъ по време на покупко-продажбата, въ полза на държавата, за настаняване на бѣжанцитѣ.

„Мировиятъ сѣдия, като намѣри, че сж налице изнекуемитѣ въ тая членъ условия за действителността на продажбата, постановява вписванетоъ ѝ въ ипотечнитѣ книги на името на купувача по искане на последния, като събира и следувемитѣ се мита, бѣри и други.

„Не се ползватъ отъ обилгитѣ на тая законъ лицата, които сж купували съ целъ не сами да обработватъ земята, а да търгуватъ съ нея“.

Следва алинея шеста отъ проекта.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Никой не иска думата.

Който приематъ редакцията на § 1 тѣй, като я докладва г. докладчикътъ, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Приетъваме къмъ следующата точка отъ дневния редъ, разглеждане оставката на народния представител г. Петъръ Петровитчъ.

Г-да! Какво ли е известно, народниятъ представител г. Петъръ Петровитчъ си подава оставката.

Иска ли тѣкой думата? Никой не иска думата.

Който приематъ оставката на народния представител г. Петъръ Петровитчъ, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Министър д-ръ Т. Кулев: Моля да се разгледа точка 11 отъ дневния редъ, понеже се касае за единъ тълкувателенъ законопроектъ, по който нѣма да станатъ спорове.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г. министърътъ на правосѣдието изказва желание да се разгледа точка 11 отъ дневния редъ — първо четене на законопроекта за изменение § 1 алинея първа отъ закона за изменение и допълнение законитѣ за амнистия отъ 26 юлий 1924 г., 10 януарий 1924 г., и 22 юлий 1920 г.

Който сж съгласни да се пререди дневниятъ редъ и да се разгледа точка 11, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Замѣстникъ-секретаръ Д. Голев (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, засѣдно съ мотивитѣ къмъ него. — Вж. прил. Т. I, № 116)

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Който приематъ по пачало законопроекта за изменение § 1 алинея първа отъ закона за изменение и допълнение законитѣ за амнистия отъ 26 юлий 1924 г., 10 януарий 1924 г. и 22 юлий 1920 г., моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Министър д-ръ Т. Кулев: Предлагамъ да се даде спешностъ на законопроекта.

А. Сталийски (д. сг): Не, нека отиде въ комисията.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народният представител г. Никола Пждаревъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Г. г. народни представители! Този законопроектъ бѣше поставенъ като единадесета точка отъ дневния редъ. Азъ знамъ народни представители, които бѣха готови да говорятъ по него, а сега по такъвъ начинъ минава.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Имамъ нищо противъ да отиде въ комисията.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Тогава законопроектътъ ще отиде въ комисия.

Г-да! Времето е напреднало. Моля да се съгласите да опредѣлимъ дневния редъ за утре.

Най-напредъ ще бждатъ на трето четене законопроектитъ, които минаха днесъ на второ четене.

Следъ това идва второ четене на законопроекта за тѣй наречената свинска концесия (Смѣхъ).

С. Костурковъ (р): Още не ни е раздаденъ докладътъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Имма никакви измѣнения.

Следъ това следватъ другитъ законопроекти, които сѣ въ днешния дневенъ редъ, заедно съ доклада на проше- тариатна комисия.

Н. Славовъ (с. д): Бѣхте опредѣлили четвъртъкъ като денъ за разглеждане на интерпелации. Два пъти бѣха празници. Днесъ е четвъртъкъ и пакъ не се поставиха на дневенъ редъ интерпелации. Азъ имамъ подадена интер- пелация.

С. Костурковъ (р): Нали решението бѣше за днесъ?

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Вѣрно е, че бѣхме се съгласили въ четвъртъкъ да бждатъ сложени на дневенъ редъ интерпелациитъ, но случи се, че два пъти въ четвър- тъкъ бѣше празникъ. Поради това интерпелациитъ ще останатъ за идущия четвъртъкъ. Такава е практиката.

Освенъ това, трѣбва да поставимъ на дневенъ редъ предложението за приемане на държавна служба чужди подданици по Министерството на народното просвѣщение.

Г. Шивачевъ (д. сг): Г. председателю! Азъ искамъ да знамъ точка шеста отъ днешния дневенъ редъ коя точка ще бжде, защото повече отъ една година този въпросъ се бави.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Този законопро- ектъ ще бжде поставенъ следъ законопроекта за свинската концесия.

Х. Черневъ (д. сг): Турете го на по-първо мѣсто.

П. Желѣзковъ (д. сг): Втора точка да бжде.

Г. Шивачевъ (д. сг): Отъ 1922 г. чакатъ хората, които сѣ пострадали отъ изстѣпленията на оранжево-гвардейцитъ. Имма да се говори много.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. ми- нистърътъ на народното просвѣщение.

Министъръ Н. Найденовъ: Г-да! Азъ моля да се турн на едно отъ първитъ мѣста предложението за приемане на държавна служба чужди подданици по Министерството на народното просвѣщение, понеже хората сѣ на служба и не могатъ да си получаватъ заплатитъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Добре. Значи ще имаме за утре следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за измѣнение и допълне- ние на закона за уреждане недвижимата собственост въ новитъ земи.
2. Одобрение предложението за приемане на държавна служба по Министерството на народното просвѣщение чужди подданици.

Второ четене законопроектитъ:

3. За одобряване договора, сключенъ между министра на търговията, промишлеността и труда и дружеството „Българиятъ Девелопмантъ Компани Лемитедъ“ въ гр. Лон- донъ.
4. За обезщетяване пострадалиотъ отъ изстѣпленията на оранжево — гвардейцитъ презъ м. декември 1922 г.
5. Първо четене законопроекта за построяване сгради за склебни мѣста.
6. Докладъ на проше тариатна комисия.

Второ четене законопроектитъ:

7. За измѣнение и допълнение закона за гербовия налогъ.
8. За допълнение чл. 214 отъ закона за митницитъ.
9. За допълнение на закона за нотариуситъ и пр.
10. Първо четене законопроекта за измѣнение закона за отмибяване закона за административното правосъдие и пр.
11. Докладъ на комисията по провѣрка на изборитъ.

Второ четене законопроектитъ:

12. За държавенъ контролъ върху частнитъ застрахова- телни предприятия.
 13. За задълженията на с. Ладжани и пр.
- Кои то приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 19 ч. 30 м.)

Подпредседатели: { **Д-ръ Б. ВАЗОВЪ**
 { **П. ТОДОРОВЪ**

Секретарь: **И. ЛЪКАРСКИ**

Началникъ на стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Стр.		Стр.
Отпуски , разрешени на народните представители		3. Пъевъ Тако Г., отъ гр. Трънъ — отпуска му се еднократна държавна помощ въ размѣръ на 50.000 л.	2121
Върбанъ Николовъ, Иванъ Д. Черневъ, Миланъ Минковъ, Исая Ангеловъ, Александъръ Пиронковъ, Георги Живковъ, Петъръ Миновъ, Петко Стояновъ, Иванъ Ковачевъ, Никола Марковъ, Йорданъ Ангеловъ, Иванъ Симеоновъ и Йосифъ Марулевъ	2115	4. Златевъ Иванъ, отъ гр. Нова-Загора, отъ наследницѣ му — опрощаватъ се на наследницѣ на покойния Иванъ Златевъ, отъ гр. Нова-Загора, дължимитѣ на държавното съкровище лихви върху сумата, за която съ постановление № 164 отъ 4 октомврий 1922 г. на Министерството на финанситѣ същиятъ е признатъ за неиздълженъ като бившъ дѣловодителъ на Новозагорската околийска свѣщоливница.	2123
Предложение за отпушане народна пенсия на Мария Ив. Бѣлинова, отъ гр. София, съпруга на бившия министъръ Иванъ Бѣлиновъ (Предложение на народните представители И. Симеоновъ и И. Хрелопановъ) (Съобщение)	2115	5. Шуменскиятъ окръженъ училищенъ инспекторъ — отпуска му се безплатно 400 куб. м. грубъ иглолистенъ дървенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“ за направа помѣщения за ученическа колония, който материалъ да се отсѣче съ работници на общината	2123
Законопроекти:		6. Младеновъ Константинъ К., отъ с. Бояна, Софийска околия — молѣ да му се отпусне държавна помощ като пострадалъ отъ разбойника Александъръ Боримечковъ и останалъ неспособенъ за работа. (Заявлението се изпраща въ Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве за разрешение на въпроса)	2124
1. за отмѣнение на закона за цвѣта на гласоподавателнитѣ бюлетини въ изборитѣ за членове на окръжни съвети и на градеки и селски общински съвети и училищни настоятелства отъ 1924 г. (Предложение на народния представителъ д-ръ А. Гиргиновъ) (Съобщение)	2115	7. Османпазарската околийска библиотека — отпуска се безплатно на настоятелството на околийската библиотека въ гр. Османъ-пазаръ 200 куб. м. иглолистенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“ за доизкарване постройката на библиотеката въ сѣщия градъ	2124
2. за отмѣнение на алинея трета въ чл. 17 отъ закона за адвокатитѣ (Предложение на народния представителъ д-ръ А. Гиргиновъ) (Съобщение)	2115	8. Стефановъ Манолъ, отъ гр. София — отпуска му се еднократна държавна помощ въ размѣръ на 20.000 л.	2124
3. за учредяване на отдѣлно общинско стопанско предприятие, електрификацията на Варненската градска община (Съобщение)	2119	9. „Развитие“, читалище, отъ настоятелството, и управителния съветъ на земледѣлското спестовно-заемно дружество „Съгласие“ въ с. Бръгово, Борисовградска околия — отпуска се даромъ на настоятелството на читалище „Развитие“ и на управителния съветъ на земледѣлското спестовно-заемно дружество „Съгласие“, въ с. Бръгово, Борисовградска околия, 100 куб. м. грубъ иглолистенъ строителенъ материалъ отъ държавната гора „Гешова-планина“.	2125
4. за пенсиятъ за изслужено време (Трето четене)	2119	10. Икономовъ Боню, отъ гр. София — отпуска му се еднократна държавна помощ въ размѣръ на 10.000 л.	2125
5. за разрешаване на Бургазката община да склучи заемъ (Трето четене)	2121	11. „Левски“, спортенъ клубъ въ гр. София — отпуска му се безплатно 100 куб. м. грубъ иглолистенъ материалъ за постройка стадиумъ на игрището му	2126
6. за измѣнение и допълнение на закона за уреждане недвижимата собственостъ въ новитѣ земи (Второ четене — продължение докладването и приемане)	2134	12. Котевъ Янко, Митровъ Иванъ, Цвѣтановъ Стефанъ и свещ. Ябленики Кръстю, отъ с. Бистрица, Софийска околия — опрощава се на Иванъ Митровъ, свещеникъ Кръстю Ябленики, Стефанъ Цвѣтановъ и Янко Котевъ, настоятникъ на малолѣтнитѣ Стоилка и Атанасъ Начови, отъ с. Бистрица, Софийска околия, сумата 8.667 л., заедно съ лихвата имъ — глоба, за която съ начетени по постановление № 11956 отъ 12 юний 1922 г. на Министерството на финанситѣ, като членове на комитета за подпомагане войнишкитѣ семейства въ сѣщото село	2126
7. за измѣнение § 1 алинея първа отъ закона за измѣнение и допълнение законитѣ за амнистия отъ 26 юлий 1924 г., 10 януарий 1924 г. и 22 юлий 1920 г. (Първо четене)	2134	13. Келпековъ Иванъ Т., отъ с. Мосомище, Неврекопска околия — опрощава му се сумата 8.000 л., паложена му глоба съ постановление № 66 отъ 16 януарий 1919 г. на Либяховската митница за контрабанда на добитъкъ	2127
Питане отъ народния представителъ Л. Кацковъ къмъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, вр. управляващъ Министерството на финанситѣ, и министра на правосѣдството относително насилственото изземване 26.000 кгр. тютюнъ на кооперацията „Балканъ“ въ гр. Кърджалий отъ административнитѣ власти и пр. (Развиване и отговоръ)	2115	14. Каранешевъ капитанъ, отъ щаба на 5 пехотенъ Дунавски полкъ, въ гр. Русе — опрощава му	
Оставка. Приемане оставката на народния представителъ Петъръ Г. Петровичъ	2134		
Прошения отъ:			
1. Любимецъ с., Харманлийска околия, отъ училищното настоятелство — отстъпва се даромъ на училищното настоятелство въ с. Любимецъ, Харманлийска околия, за училищно стопанство държавното мѣсто въ сѣщото село, називаемо „Старо турско гробище“, отъ 18 декара, при сѣседи: училищно стопанство, пѣтъ, зеленчукова градина на Георги Д. Коларовъ и нива на Грудю Димовъ.	2121		
2. „Осогово“, клонъ туристическо дружество, отъ хижестроителния комитетъ, и юношеския туристически съюзъ, клонъ „Руенъ“ — разрешава се на хижестроителния комитетъ при Българското туристическо дружество, клонъ „Осогово“, и юношеския туристически съюзъ, клонъ „Руенъ“, въ гр. Кюстендилъ, да отсѣче безплатно отъ държавнитѣ иглолистни гори при „Черни връхъ“, въ землището на селата Новосело, Атъ-кория и Червена-ябълка, Кюстендилска околия, 30 куб. м. греди и 25 куб. м. дѣски до опредѣлени размѣри	2121		

Стр.

Отр.

- се сумата 3.000 л., отпуснатъ му аванс като на граничен офицеръ за храна на войниците, за който аванс той е признатъ за неиздълженъ съ постановление № 298/1924 г. на Върховната смѣтна палата (I отделение). 2127
15. Пждарева Василка, отъ гр. Дупница — отпуска се на Василка К. Пждарева, отъ гр. Дупница, ней и на малолѣтнитѣ ѣ деца, останали отъ покойния ѣ съпругъ Костадинъ Пждаревъ, бивши народенъ представителъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л. 2127
16. „Асеновски юнакъ“, гимнастическо дружество въ гр. Станимака — отстъпва му се за безплатно ползуване държавното мѣсто, заедно съ сградитѣ въ него (незастроено 2570 кв. м. и застроено 276 кв. м.) въ кварталъ 235, дворищенъ № 1072, въ гр. Станимака, за построяване на гимнастически салонъ и игрище. 2128
17. Бекерлий, Бѣла-рѣка, Бѣла-рѣка-пова, Върбица, Карадемиръ, Софуларъ и Хасаново с. с., Прѣславска околия, отъ жителитѣ — отпуска имъ се безплатно 400 куб. м. дървенъ материалъ отъ държавната гора „Драгово-Тупевица“ за направа на мостъ надъ р. Камчия между селата Хасаново и Софуларъ. 2129
18. Малко-Асеново и Голѣмо-Асеново с. с. Хасковска околия отъ жителитѣ — отстъпва се само на жителитѣ отъ с. Малко-Асеново, Хасковска околия, държавната гора „Дебелата кория“ (Тюрбе-курусу) отъ около 150 декара, срещу заплащане по 1000 л. на декаръ 2129
19. Филиповъ Иванъ Хр., запасенъ поручикъ, инвалидъ отъ гр. Севлиево — отпуска му се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 2.872 л., равна на двумесечната му пенсия съ процентнитѣ увеличения съгласно закона за извънбюджетния (свѣрхсмѣтенъ) кредитъ на 200.000.000 л. („Държавенъ вестникъ“ брой 164/1912 г.) 2130
20. Христовъ Йорданъ отъ с. Опака, Поповска околия — отпуска му се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 15.000 л. 2130
21. Колевъ Василь отъ гр. Елхово — моли да му се опрости сумата 32.100 л., наложенъ му данѣкъ върху печалби отъ войната (Неприето) 2130
22. Съюзъ на запаснитѣ подофицери въ България — отпуска му се безплатно 2.000 куб. м. дървенъ излопстенъ материалъ отъ редовнитѣ етати на държавнитѣ гори. 2131
23. Ангустевъ Георги, свещеникъ Георгиевъ Стоянъ п., Колевъ Петъръ и Митовъ Георги отъ с. Елешница, Петричка околия — повръща имъ се сумата 18.005'80 л., за която тѣ, като членове на комитета за подпомагане войнишкитѣ семейства въ сѣщото село сѣ начетени съ постановление № 945/922 г. на централния комитетъ. 2132
24. „Св. Троица“, храмъ-мавзолей въ с. Гюешево, Кюстендилска околия отъ строителния комитетъ — моли да му се отпусне държавна помощъ за довършване на храма-мавзолей (Заявлението се изпраща въ Министерството на финанситѣ за мнение) 2132
25. Шопова Гана Г., отъ гр. София — отпуска ѣ се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л. 2133
26. Петрови, Ивана, Пена, Желю и Златанъ отъ с. Горно-Бѣлѣво, Чирпанска околия — опрощава имъ се неправилно наложенитѣ данѣкъ 537'99 л. и глоба 134'49 л. по постановление № 161/1923 г. на чирпанския околийски финансовъ началникъ, за придобитъ по безвъзмезденъ начинъ имотъ. 2133
27. Брѣзница с., Неврокопска околия, отъ българското училищно настоятелство — отстъпва му се безплатно безстопанствената ливада въ сѣщото село, називаема „Спахинца“ отъ 5 декара за образуване училищенъ фондъ и за дворъ на народното първоначално училище. 2134
28. „Веслецъ“, българско туристическо дружество въ Враца, клонъ отъ туристическия съюзъ „Алеко Константиновъ“ — моли да се отпусне държавна помощъ за довършване на хижата имъ надъ гр. Враца (Заявлението се изпраща въ Министерството на народното просвѣщение за отпушане исканата помощъ отъ кредита за физическо възпитание) 2134

Дневенъ редъ за следующето заседание 2135